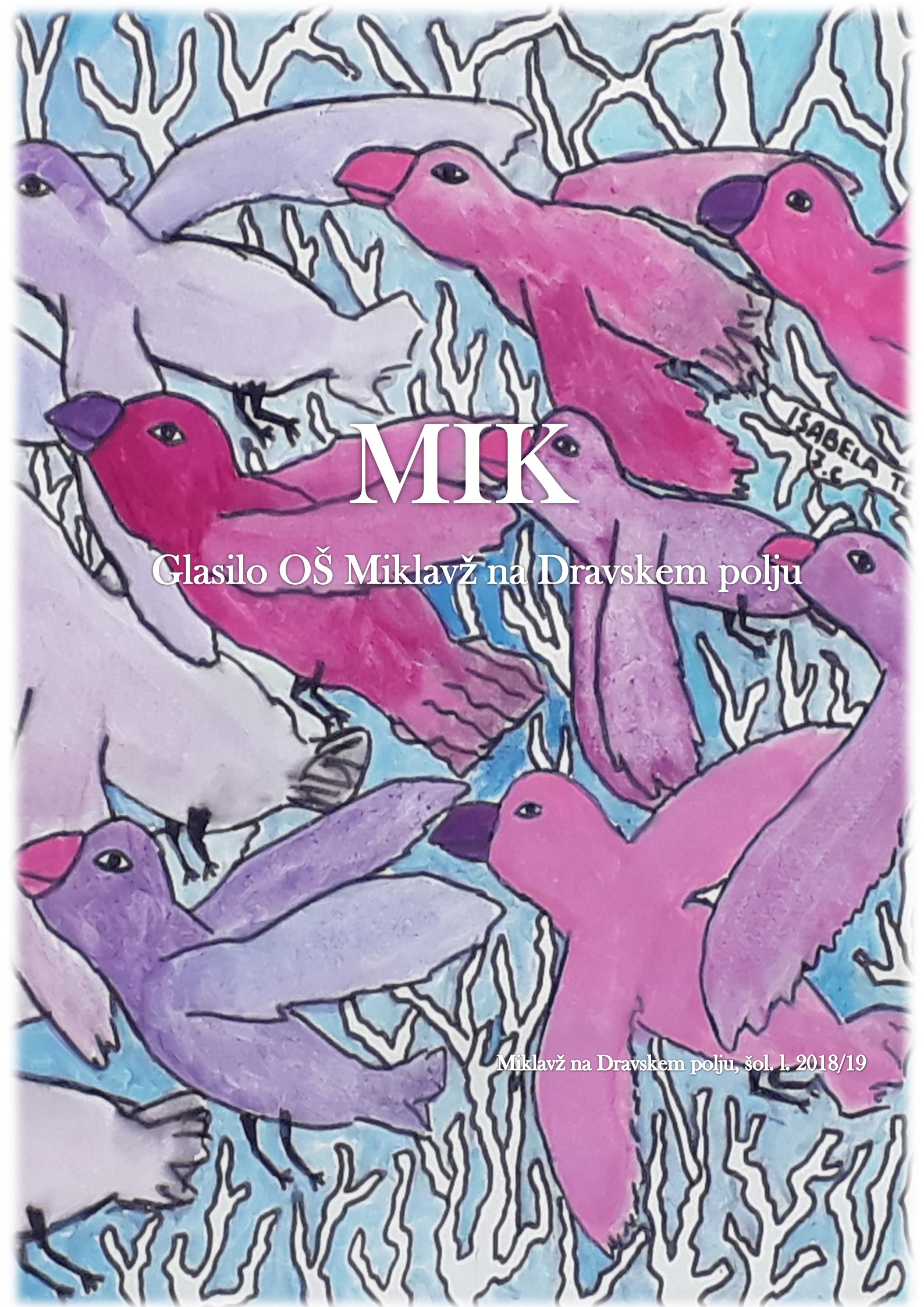

MIK

Glasilo OŠ Miklavž na Dravskem polju

Miklavž na Dravskem polju, šol. l. 2018/19

VSAKO LETO JE – POSEBNO LETO

ČAS . . . LUŠTNO JE BILO . . . sem zapisala v MIK, lani, predlani. In že je pred nami nov MIK, novo razmišljanje, nove . . .

Vsako leto je **posebno** leto! September je dober mesec za začetek. Za šolarje in celo za malčke, ki jim od vrtca do šole manjka še veliko korakov, je septembrski nov začetek nujen, drugi se zanj odločamo sami. Novi začetki ob koncu prekratkega poletja so tako bolj prijetni, eksotični in osvobojeni spominov na . . .

Čas podarja priložnosti. Čas odmerja, šteje in sešteje. Se kot veter prihodnosti vselej obrača naprej, v nov čas. Kadar nas obdajajo toplina in prijetni občutki, nam misli tavajo po spominih na prijetna druženja, izkazovanje drobnih pozornosti, tistih malih stvari, ki so nam naredile življenje lepše in jih z velikim veseljem priključimo v ospredje misli. Starejši kot smo, bolj znamo ceniti pristen odnos in malenkosti, ki nam popestrijo šolski vsakdanjik. In če se zavedamo medsebojnih lastnosti in ne dovolimo, da naše sporazumevanje upade, se v njih dobro počutimo.

Zelo sem vesela, da smo ustvarili okolje, v katerem se vsi učimo od najboljših, sprejemamo napake kot priložnost za izboljšave in skupaj iščemo možnosti za večjo uspešnost.

Krasni učenci, starši, učitelji, prijatelji, čudoviti zaradi svoje prijaznosti, dobrote, iskrenosti, pripravljenosti pomagati . . . Ljudje pridejo in gredo, se spreminjajo, so pa tudi takšni, ki ostajajo in ostanejo!

Povedala Vam bom »zgodbo o učitelju« . . . pravzaprav, samo preberite jo:

Učenec se je ob sončnem dnevu igral na šolskem peskovniku. S seboj je imel veliko majhnih, plastičnih avtomobilčkov in tovornjakov vseh barv in velikosti. Medtem ko je ustvarjal ceste, mostove, tunele, je globoko v mivki našel velik kamen. Skoraj majhno skalo. Previdno in marljivo jo je odkopal in jo poskušal dvigniti. Pa ni šlo! Nekaj časa je razmišljal, potem je sedel na mivko, se s hrbtom in rokami uprl ob majhen kamniti rob, ki je ločeval peskovnik od zelenega travnika pred šolo, s svojimi drobnimi nožicami pa ob kamen in potiskal. Kamen se je premaknil. Čisto malo. Spet je storil isto in z velikim naporom in vztrajnostjo premaknil kamen prav do roba peskovnika. Pa mu še vedno ni bilo všeč. Kamen

je še vedno kvaril podobo cest, mostov in tunelov, ki jih je učenec želel ustvariti na mehkem pesku. Poskušal je znova. In znova. Dvignil je kamen in ga poskušal skotaliti čez majhen rob peskovnika, na travnik. Pa ni šlo. Kamen je bil močnejši od njega. A se vseeno ni predal. Spet je sedel na tla in z istim postopkom kot prej porinil kamen ob rob. Da bi ga izrinil čez, si je želel. Kamen se je res malo dvignil, potem se je spustil na tla, kjer je že prej ždel, tako da je prekril še prstke na drobnih učenčevih nožicah. Dečku so se orosile oči. Vse to je za njegovim hrbtom opazoval – učitelj! Tisti trenutek, ko so dečku solze spolzele po licih, je nad seboj zagledal senco. Bil je njegov učitelj.

»Učenec, zakaj nisi uporabil vse svoje moči, ki ti je bila na voljo?« ga je vprašal učitelj.

Deček mu je solzno, s tresočim se glasom odvrnil:

»Učitelj, uporabil sem prav vso svojo moč in voljo!«

»Ne, učenec,« mu je prijazno in nežno odvrnil učitelj.

»Nisi uporabil vse svoje moči, nisi poklical MENE na pomoč!«

Ko je to izgovoril, je učitelj prijel kamen in ga z lahkoto odstranil iz peskovnika svojega učenca.

Preprosto! Še bolj preprosto pa je, da vedno obstaja nekdo, ki ga zaprosimo za pomoč in ta – pomaga! Z brezpogojno ljubeznijo, naklonjenostjo, sočutjem, skrbjo in radostjo v srcu! In še danes čaka, da ga zaprosimo. Ne pozabimo tega, čeprav je tako preprosto! Le tako odkrivamo svoje sonce in sence!

Zato je vsako leto – posebno leto! In čas je, da to povemo. Na glas. Le tako nas slišijo, smo videni, razumljeni, tudi cenjeni. Otroci še posebno potrebujejo okoli sebe kompetentne učitelje, ker le-ti postavijo prave okvirje, znotraj katerih se znajo otroci vrteti. Ste učitelji, ki ne puščate mlačnih občutkov in ki svojo stroko, ljubezen, strast pripeljete do zelenih višav. In res, učitelj s takšno idejo, vizijo je večni, kot so večne ideje in vizije, predvsem pa vztrajna pot!

Veste, poleti se zdi jesen tako daleč in zima še dlje. In kakšna prelomnica nas na pragu jeseni spet čaka?

Zgodba teče dalje . . . In mi z njo!

V zraku je že čutiti poletje . . . Veselo v poletje! In ne pozabite rezervirati počitnic!

Prav zaradi Vas je vsako leto – **posebno leto!** Izkoristite privilegij, ki ga nosite v sebi!

In še nekaj: odpočijte si!

Hvala vam!

Ravnateljica zavoda:
Dušanka MIHALIČ MALI

Beseda MIK-ove urednice!

Kakor ptice leté svojo pot, tako boste vsak čas vi, dragi učenci, poleteli v počitnice. Le da šolski zvonec odzvoni zadnjo uro tega šolskega leta in že boste brezskrbno odvihrali čez šolski prag, odvrgli torbo ter počeli sto in eno stvar, ki jo/jih med šolskim letom niste ali pa ne v tolikšni meri, kot bi si želeli.

Spet bo čas za brezskrbna druženja, zaljubljenosti, poletne tabore, počitnikovanje na morju, v gorah, pri babici, najljubši sestrični, bratrancu ... Morda pa ob kakšnem »ne vem, kam bi se dal« sežete po MIK-u, preberete kakšno zanimivo zgodbo, pesem, se zazrete v likovno umetnino izpod vaših ali pa sošolčevih/prijateljevih rok in preprosto uživajte, obujate spomine na šolske dni, razne dogodivščine pa tudi na kakšno neumnost – le kdo pravi, da se te ne dogajajo tudi, kadar ste v šoli? Zmotno je misliti, da se v šolskih klopeh le učite, nabirate znanja, berete, se udeležujete raznih tekmovanj, natečajev, sodelujete v različnih projektih ..., čeprav gre priznati, da je tega največ in da se je vsakdo izmed vas vse šolsko leto trudil po svojih zmožnostih – bil uspešen, odličen (eni ste izstopali v ocenah, drugi v športu, glasbi ...)!

Skratka, uživajte v prebiranju MIK-a in doooooolge, brezskrbne, lepe (brez nezgod) počitnice!

Ana Koritnik,
urednica in oblikovalka šolskega glasila

Hvala vsem, ki ste s svojimi prispevki soustvarili MIK ali kakor koli drugače prispevali k nastanku šolskega glasila, in hvala naši ravnateljici Dušanki MIHALIČ MALI, ki nas je podpirala pri nastajanju glasila in tudi sicer, da je MIK sploh ugledal dan.

Likovna predloga za naslovnico: *Isabela Tertinek, 7. c*

PESEM

Ko misel se prikrade,
z rimami pesem nastane.
Kot v loncu začimbe se vrtijo,
tako v pesmi verzi se množijo.

Ko smešno pesem prebereš,
se nasmeješ,
a ko žalostna pred oči skoči,
oko solzo naroči.

In pesmi vse povedo,
ko ne gre v povedih govoriti,
verz plus verz se pesem naredi,
takrat besede kar letijo
in tvoje misli se sprostijo.

Zala Silič, 6. b

GLASBA SKOZI ČAS

Marta Zore in Gojmir Lešnjak-Gojc, vsestranska umetnika, sta nas obiskala v naši šoli in predstavila glasbo skozi čas. Po nastopu sta nam, navdušena zaradi sodelovanja in lepega petja naših učencev, zaupala še marsikaj zanimivega.

Kako se počutite v naši šoli?

Marta Zore: »Zelo mi je lepo. Ste prijetni otroci in z Gojcem sva doživela zelo prijazen odziv.

Vsi ste nas lepo sprejeli – vodstvo, učitelji in učenci. Pri vas je res prijetno vzdušje. Imate tudi zelo lepo šolo. Z užitkom sem izvedla program. Spoznala sem, da imate krasne pevce in učence, ki so pogumni in radi sodelujejo.«

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Dobro se počutim. Pri vas mi je zelo všeč. Z Marto Zore imava že veliko izkušenj, saj obiskujemo različne šole po Sloveniji. Na nekaterih šolah, med njimi je tudi vaša, sva spoznala veliko nadarjenih učencev z izjemnim talentom.«

Kako bi se opisali? Kdo je Gojmir Lešnjak-Gojc in kdo Marta Zore?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Zase rad rečem, da sem lenuh, ki ima preveč kil in delam na tem, da jih ne bi več imel. Šalim se. Nimam časa, da bi lenaril. Veliko delam. Aktiven sem ves čas, saj me zanima mnogo stvari.«

Marta Zore: »Tudi jaz veliko delam. Marsikaj počnem in bi rada počela še več. Vse me zanima. Zame ima dan premalo ur. Glasba je moje življenje. Sem pevka

zabavne glasbe, skladateljica, pišem pesmi, ustvarjam scenarije, sem saksofonistka in slikarka. Rada imam občinstvo. Oder me privlači že od malih nog, odkar pomnim. Ko sem kot prvošolka na predstavi prvič zagledala oder, sem vedela, da je to moj svet. Ukvarjam se tudi s športom, hodim na fitness, v hribe, v naravo, kjer se dobro počutim. Skratka, živim zelo aktivno in razgibano življenje.«

Kako se je začelo vajino sodelovanje?

Marta Zore: »Z Gojcem se pozna že veliko let. Pred dvajsetimi leti sem začela ustvarjati otroške projekte pod skupnim naslovom Zvonček. Takrat sem potrebovala igralca, ki bi upodobil glavnega junaka – fantka. Gojca sem prosila za sodelovanje in pristal je. Skupaj sva posnela sedem zgoščenk za otroke. Takrat sva začela dobro sodelovati. Zdaj, po tolikem času, bomo ta projekt Zvonček spet objavili na spletnih straneh.«

Kakšne spomine imate na svoja osnovnošolska in najstniška leta? Se spomnite kakšne vragolije, ki ste jo ušpičili v teh letih?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Tega je bilo kar nekaj, čeprav sem bil priden otrok, ne kakšen lump. Nikoli nisem bil odličnjak, moje ocene so bile prav dobre, v sedmem razredu sem bil celo dober. Imam disleksijo, zato sem imel v osnovni šoli težave s tekočim branjem. Ne z branjem nasploh, ker obožujem knjige, rad jih berem in jih tudi sam pišem.

Doživel sem precej krivic zaradi disleksije in morda sem prav zato šel študirat slovenščino, ker sem sebi in drugim hotel dokazati, da zmorem.

Lumparij je bilo veliko, vendar niso bile usodne. Nekatere so bile povezane z zaljubljenostjo. Sem pa kot tabornik tudi pomagal nekaterim lumpom. Živel sem za Bežigradom in takrat so bile v Ljubljani moderne tolpe. Kot tabornik sem te fante, ki so bili problematični, povabil k tabornikom. Peljali smo jih v naravo, kjer so lahko sproščali svojo energijo in postajali boljši fantje.«

Marta Zore: »Bila sem zelo podivjana bitje z veliko energije. Vse me je zanimalo. Pretepala sem se do 6. razreda osnovne šole. Bila sem naporen otrok, a tudi zelo ustvarjalna. Že zelo zgodaj, ob koncu osnovne šole, sem imela slikarsko razstavo in samostojen koncert.«

Kaj sta želela postati, ko sta bila majhna?

Marta Zore: »Pilotka. Potem sem pa ugotovila, da mi je hitro slabo in da moraš imeti fiziko in matematiko pet, zato sem to željo opustila.«

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Miličnik. Policist, a mi oče ni pustil.«

Kakšna je vaša glasbena pot, gospa Marta Zore?

Marta Zore: »Moj oče je bil dober glasbenik, igral je na havajsko kitaro. Imel je tudi snemalne naprave. Ko sem imela tri leta, je snemal moje petje. Tako sem od malega povezana z glasbo. Veliko sem nastopala. Bila sem organistka v cerkvi, kot solistka v operi pela glavne vloge, nato pa sem spoznala, da me bolj zanima pop glasba. Sodelovala sem na mnogih festivalih. Širša

Slovenija me pozna kot zmagovalko festivala Melodije morja in sonca, kjer sem zapela svojo lastno skladbo *Še si tu*. Večkrat sem članica strokovnih žirij. Sem pa še vedno med pevci, ki najboljše prodajajo svoje zgoščenke. **Živim od glasbe. Pišem glasbo, scenarije, igram klaviature, saksofon, ustvarjam projekte, sem producentka.** Imam tudi svojo pevsko šolo.«

Gospod Gojmir Lešnjak-Gojc, ste filmski, gledališki in televizijski igralec, glasbenik, režiser, pisec pesmi, voditelj, direktor, knjižničar, učitelj, lesar, tabornik in še kaj bi lahko omenila. Kaj od tega naštetega vam je najljubše?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Vse. Rad sem na odru, v gledališču, rad nastopam v filmih, na televiziji, z glasbeniki, sem tabornik in še marsikaj me zanima. Končal sem lesarsko šolo, čeprav mi je žal, da nisem mizarske. Ljubezen do lesa mi je ostala. Doma imam svojo delavnico, v kateri izdelujem nezahtevne stvari iz lesa. Rad tudi režiram in delam z amaterskimi igralci. Po znamenitem filmu Petelinji zajtrk smo naredili gledališko uprizoritev, s katero navdušujemo gledalce in z njo dosegamo zelo lepe in velike uspehe. Ustvarjam tudi lastni glasbeni projekt, gledališko predstavo, ki opisuje moje življenje od rojstva do danes.«

Kako poteka vajin dan?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »V gledališču poteka običajen dan tako: od desetih do dveh trajajo vaje za predstavo, nato sledi kosilo. Odmor traja do pol sedmih, ko imamo spet vajo v gledališču ali pa gledališko predstavo. Ko nimam vaj v gledališču, vadim sam, tako da ponavljam tekste in koreografijo.«

Marta Zore: »Moj dan je prepleten z glasbeno dejavnostjo. Pri meni se prepletajo pevska šola in nastopanje. Imam čez 30 novih skladb in zato veliko snemamo. Nimam odmora. Edino moj sin mi pomaga, da ne pregorim, da se umirim in malo počivam.«

Kaj vama pomeni družina?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Toplino, varno zavetje in ljubezen.«

Marta Zore: »Družina mi veliko pomeni, tako kot Gojcu. Čas rada preživim s sinom, ki se tudi ukvarja z glasbo. Igra kitaro in stopa po mojih stopinjah. Imam smešno mamo, ki hodi v hribe in je v lanskem letu celo vozila avion, ter sestre, s katerimi vsako soboto igram tarok.«

Na življenjski poti srečujete veliko ljudi. Kaj pri človeku najbolj cenite?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Zame je največja vrlina tolerantnost. To pomeni, da je vsakdo spoštljiv do vseh ljudi, s katerimi se srečuje.«

Marta Zore: »Menim isto.«

Kaj bi svetovala mladim?

Gojmir Lešnjak-Gojc: »Sledite svojim sanjam.«

Marta Zore: »Poiščite sanje in bodite radovedni.«

Ana Smiljan in Nika Žnidarič, 7. a

AKTIVNOSTI 2. C-RAZREDA OŠ MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU V OKVIRU PROJEKTA ERASMUS+ AND ROOTS

Tudi 2. c-razred se je aktivno vključil v projekt Erasmus+ and roots. Zelena nit tega šolskega leta je razredni projekt Lipa. Drevo lipa je od nekdaj predstavljalo simbol slovenstva in je tesno povezano z našimi slovenskimi koreninami. Naši predniki so se pogosto zbirali ravno pod lipo, kjer so odločali o pomembnih zadevah ali pa so se samo družili in se ohladili na kamniti klopi pod njeno senco. Tudi v 2. c-razredu je »zrastla« lipa. Pod njo poteka vsako jutro jutranji pozdrav. Pod razredno lipo se zberemo ob motivacijah za nadaljnje delo, ob branju pravljic, v času pomembnih dogovorov in pogovorov. Na naši lipi ima vsak učenec list s svojim imenom, kot znak pripadnosti razredu. Čez vse šolsko leto tudi odkrivamo zanimivosti, povezane z lipo. Spoznali smo reklamo, ki so jo starši učencev spremljali na televiziji in se v njej pojavi lipov list kot simbol Slovenije. Spomnili smo se tudi Lipka, maskote Eurobasketa 2013, ko je bila Slovenija gostiteljica tega velikega dogodka, in prebrali tudi pravljico Lipko in svetovni prvaki. Hitro smo tudi odkrili, da je znan slovenski knjižni junak Martin Krpan posekal lipo, da si je naredil orožje, s katerim je premagal sovražnika. Tudi naš največji slovenski pesnik France Prešeren je napisal pesem z naslovom Lipica. Spoznali smo znano slovensko pesem Lipa zelenela je. Poskusili smo tudi lipov čaj in lipov med in odkrili, da nista le okusna, ampak imata tudi veliko zdravilnih učinkov.

Sam projekt lipa nas je tako prevzel, da smo želeli odkriti še več zanimivosti, povezanih s slovensko preteklostjo. To smo še posebej »izkoristili« pri spoznavanju okolja, ko smo se učili o življenju nekoč. Spoznali smo različne otroške pravljice in zgodbe, ki opisujejo življenje otrok nekoč. Spoznali različne otroške igre, plese in jedi. Najbolj pa nam bo zagotovo ostal v spominu dan, ko smo si ogledali krušno peč pri gospodu Čušu.

Razredna lipa

Okušamo lipov med

Skupaj zbrani pod razredno lipo

Spomin na ogled krušne peči

Učenci OŠ Miklavž na Dravskem polju skupaj z Lipkom

Prispevek pripravila: *Ana Otič, razredničarka 2. c*

ROOTS, Return Our Origins Through Sharing, Erasmus+ projekt

Osnovna šola Miklavž na Dravskem polju sodeluje v mednarodnem projektu Erasmus+ ROOTS – Return Our Origins Through Sharing. Naša šola ima tako partnerske šole v Italiji, Španiji, Grčiji, na Poljskem in Finskem. Tema projekta je ohranjanje in oživljanje kulturne dediščine. Učenci spoznavajo tradicionalne jedi, igre, življenje v preteklosti. Ker so partnerji iz drugih držav, se naši učenci tudi uri v angleščini. Rdeča nit je kulturna dediščina in s tem tudi medgeneracijsko sodelovanje. Babice, dedki, starejši občani občine so pri tem projektu osnovni vir informacij. V preteklih mesecih smo obiskali Pokrajinski muzej v Mariboru, pripravili razstavo stvari, povezanih s kuhinjo, raziskovali stare slovenske recepte, pripravili jedi in jih posneli z navodili za naše prijatelje v Evropi. Učenci so starejše občane povprašali po preživljanju prostega časa pozimi v preteklosti, mlajši učenci so si ogledali delovanje krušne peči. V spomladanskih mesecih so učenci raziskovali običaje in preživljanje prostega časa spomladi. V mesecu maju bo 16 učencev naše šole obiskalo mesto Seron v Španiji, kjer se bodo srečali z drugimi vrstniki partnerskih šol. Tam bodo predstavili slovensko pesem in ples, se naučili plesa in pesmi svojih prijateljev iz Evrope, spoznali nekatere španske znamenitosti. Projekt se bo nadaljeval tudi naslednje šolsko leto.

Zelje po štajersko

Razstava v avli šole

Peka ajdovega kruha

Prispevek pripravila: Špela Mesarič, koordinatorica projekta

LEA KOROŠAK, ALJAŽ ŠAVORA IN NEJA GYÖREK V ODDAJI NEMŠKE TELEVIZIJE ZDF »1, 2 ODER 3«

Naša dogodivščina se je pričela v sredo, 13. 2. 2019, na letališču v Gradcu. Namenili smo se v München, na snemanje oddaje »1, 2 oder 3«, na povabilo nemške televizije ZDF. Namestili smo se v mladinskem hotelu. Prvi dan smo izkoristili za ogled mesta München in vožnjo s podzemno železnico ter nakup spominkov. Ogledali smo si vodni svet Sealife, BMW-svet, olimpijski stolp v olimpijski vasi in obiskali olimpijski nakupovalni center.

BMW-SVET

PRED OLIMPIJSKIM STOLPOM

SEALIFE

NAKUP SPOMINKOV

V OZADJU BMV-SVET IN MUZEJ

NA POTI DO OLIMPIJSKEGA
STOLPA

Oba večera, v sredo in četrtek, smo se na večerji, kamor so nas povabili predstavniki televizije ZDF, družili z vrstniki iz Avstrije, Nemčije, Turčije, Švice in Bolgarije. Sreda, 14. 2. 2019, je bila za nas prav poseben dan. Zjutraj smo se s kombijem odpeljali do »Bavaria Filmstadt« – največjih nemških filmskih studiev, kjer smo imeli 90 minut vodenega ogleda. Tukaj so snemali filme, kot so: »Air force one, Wiking Wiki, Asterix in Obelix, Neverending story in še in še«.

Po kosilu smo prišli v garderobo, kjer smo si oblekli rdeče majice z imeni in odšli v masko na ličenje in urejanje pričeske. Snemanje je bilo pravo doživetje.

Najprej smo imeli kratko generalko, kjer nam je animator Vincent razložil pravila, voditelja Eltona smo spoznali šele tik pred snemanjem.

Naše sodelovanje v oddaji je bilo uspešno, saj sta nam razumevanje jezika in splošno znanje prinesla zmago, zlato medaljo in pokal tjulnja Pieta. Tema oddaje je bilo ravnotežje.

V STUDIU IN GARDEROBI PRED ODDAJO

PA GA IMAMO – POKAL!

PO ODDAJI V STUDIU

V HOTELU

USPELI – ZMAGALI, POKAL TJULNJA PIETA JE NAŠ!

Za vse, ki ne veste, kako oddaja poteka: voditelj Elton postavlja vprašanja, na katera ni treba zmeraj odgovoriti, odločali smo se med tremi polji in po voditeljevih besedah: »1, 2 oder 3 – letzte Chance – vorbei!« smo obstali pri odgovoru, za katerega smo menili, da je pravilen. Po utripajočem polju smo vedeli, ali stojimo pravilno ali napačno.

Naša dogodivščina na nemški televiziji ZDF se je zaključila naslednji dan, v petek, 15. 2. 2019, pozno popoldne, na letališču v Gradcu.

Dopoldne pa smo izkoristili še za obisk živalskega vrta Hellabrunn, v katerem prebiva cca. 750 različnih živali. Seveda smo morali obiskati tudi znamenit mestni trg »Marienplatz«, v centru mesta.

NA MARIJINEM TRGU

NA PODZEMNI ŽELEZNICI

V ŽIVALSKEM VRTU

Za nami je enkratno doživetje, ki ga nihče izmed nas ne bo pozabil. Vedno se bomo spominjali naše nepozabne trodnevne dogodivščine v Münchnu.

Oddaja bo na sporedu 8. 6. 2019 na nemškem programu ZDF in dan kasneje na avstrijskem programu ORF. Na spletni strani naše šole pa si lahko pogledate, kako smo preživeli tri nepozabne dneve v Nemčiji.

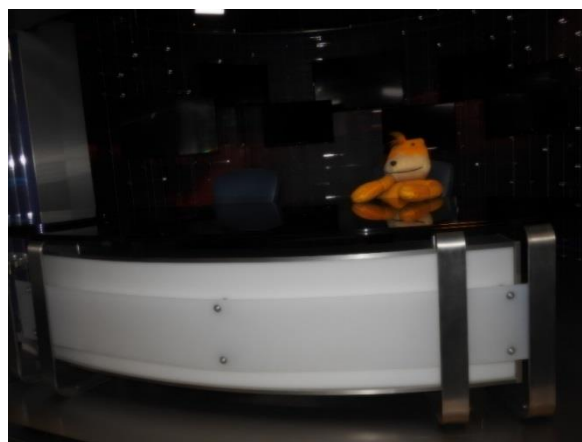
*Lea Korošak, Aljaž Šavora in Neja Györek
z učiteljico nemškega jezika Ines Pečnik.*

OBISK POP TV, KANAL-a A, PLANET TV, RADIA ANTENA in RADIA 1,**1. april 2019**

Učenci izbirnih predmetov **vzgoja za medije** – televizija in radio smo se v mesecu aprilu odpravili na ekskurzijo v Ljubljano. Najprej smo si ogledali televizijsko hišo POP TV. Sprejela nas je gospa Elizabeta Šebela in nam razkazala prostore televizije.

V STUDIJU ODDAJE 24 UR

Gospa Šebela nam je predstavila delo na televiziji, delavnik novinarjev in voditeljev oddaje 24 UR. V studiu smo lahko videli scene za različne oddaje, ki jih na televiziji pripravljajo. Povedala nam je tudi, da je ta »rumenko« na sliki snemalcem v pomoč pri nastavitvi kadra za voditelje oddaje 24 UR.

NOVI VODITELJI 24 UR

»TROTL« BOBEN, V POMOČ PRI BRANJU

Ogledali smo si največji studio, kjer trenutno snemajo oddajo Zvezde plešejo:

Sprehodili smo se tudi do studia KANAL-a A:

V studiu nas je sprejel voditelj in odgovorni urednik oddaje Svet Gregor Trebušak.

Pot nas je vodila naprej do RADIA 1. Na radiu so nas lepo sprejeli in z nami posneli kratke intervjuje. Prisostvovali smo oddaji v živo, ki jo je vodil Matjaž Lovše.

MODERATOR MATJAŽ LOVŠE Z UČENCI

V STUDIO RADIA 1

Radio ANTENA se nahaja zraven, v istem prostoru, zato smo lahko pokukali tudi tja. Voditelj popoldanskega programa je bil Alen Podlesnik.

Sledil je še ogled PLANET TV. Sprehodili smo se po prostorih televizije.

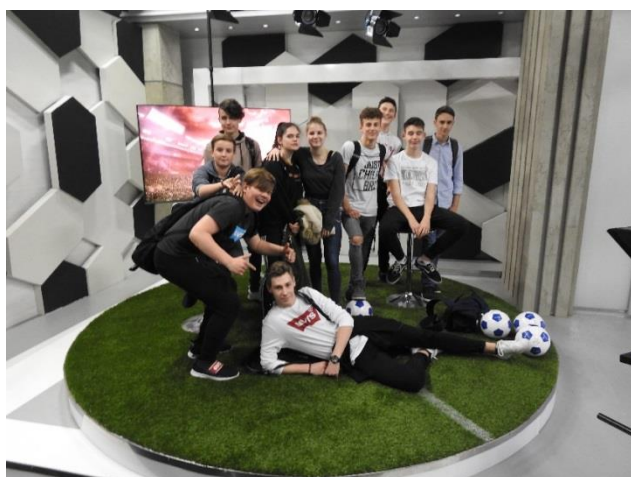

VREME BO, PRAVITA STAŠ IN NIK.

OD JUNAKA DO TEŽAKA. KJE PA JE
VODITELJICA JASNA KULJAJ?

Dnevno-informativna oddaja Danes je imela tokrat obiskovalce:

GOSTJE V ODDAJI GOOL

NOVE MEDIJSKE ZVEZDE ...

Učenci izbirnega predmeta vzgoja za medije – televizija in radio z učiteljico Ines Pečnik

BONN, KÖLN, PHANTASIALAND – EKSKURZIJA UČENCEV IZBIRNEGA PREDMETA NEMŠČINA, 7., 8. IN 9. RAZRED

Dočakali smo 12. april, dan odhoda na našo nemško dogodivščino. Zbrali smo se v petek zvečer, pred šolo. Čakalo nas je 12 ur vožnje z avtobusom. Spremljevalne učiteljice: Ines, Janja in Leandra, so upale, da bo večerna vožnja vplivala na nas in naš počitek, vendar je bilo med nami kar nekaj vztrajnih, ki so noč prebedeli oz. si imeli veliko povedati. Z vmesnimi postanki na poti smo v soboto končno prispeli do našega prvega cilja, nemškega mesta Bonn, nekdanje nemške prestolnice. Po izstopu iz avtobusa nas je najprej očarala znamenita Bonnska univerza, ki je uvrščena med 100 najboljših univerz na svetu.

Ustanovljena leta 1818 izstopa s svojo arhitekturo in na prvi pogled daje vtis palače ali pa celo gradu.

Pot smo nadaljevali mimo rezidenčne palače, zgrajene v 18. stoletju. Obok, ki se dviga nad cesto, ki vodi v Koblenz, je sprva služil kot soba viteškega reda sv. Michaela, katerega zlat spomenik se vidi na fasadi še danes. V pasažah so bili v tistih časih cariniki in mestna straža. Pot smo nadaljevali do promenade ob reki Ren.

VRATA KOBLENZ

OB REKI REN

Ko je bil Bonn še zahodnonemška prestolnica, je mestno hišo obiskalo lepo število pomembnih oseb, predvsem iz sveta politike, med drugim John F. Kennedy, Bill Clinton in kraljica Elizabeta II. Tokrat smo bili tudi mi del tega:

STARA MESTNA HIŠA

Ogled smo nadaljevali do osrednje točke mesta – **rojstne hiše skladatelja Ludwiga van Beethovna**. Ogledali smo si tudi **Beethovnov spomenik**, velik bronasti kip, postavljen leta 1845.

Srednjeveška mestna vrata se nahajajo v ozki ulici blizu TRGA BOTTLERPLATZ in označujejo mesto, kjer je nekoč stalo mestno obzidje. Originalna vrata so sicer stala nekaj metrov stran, a so jih kasneje prestavili, zaradi potreb prometa. Danes je tu povsod peš cona.

Posebno doživetje je bil obisk **Zoološkega muzeja Alexander Koenig**, kjer smo si ogledali živali afriške savane, tropskega deževnega gozda in polarne regije.

V **Köln**, četrto največje nemško mesto, smo prispeli popoldan, po ogledu znamenite katedrale je sledila panoramska vožnja z ladjico po reki Ren, z ogledom starega mestnega jedra.

KÖLNSKA KATEDRALA

PANORAMSKA VOŽNJA

Brez zgodovinske slike pred mostom Hohenzollern seveda ne gre. Prvotno je bil železniški in cestni most, po uničenju leta 1945 in njegovi nadaljnji obnovi je le železniški, za pešce ter kolesarje. Je najbolj uporabljen železniški most v Nemčiji z več kot 1200 vlaki na dan.

Zvečer smo prispeli v hotel Matamba, v nemškem mestu Brühl, kjer se nahaja tudi zabaviščni park Phantasialand. Po okusni večerji, kjer smo lahko degustirali meso noja, zebre, krokodila, in večernem druženju smo uspeli zaspati, saj je bila pred nami še zadnja nemška dogodivščina – obisk zabavišnega parka.

HOTEL MATAMBA

JEDILNICA

OKUŠANJE RAZNOVRSTNE HRANE

Po okusnem jutranjem zajtrku je končno sledil še obisk zabavišnega parka Phantasialand:

TARON

BLACK MAMBA

NAJBOLJ OBLEGANE ATRAKCIJE

TALOCAN

COLORADO

Učenci in učenke izbirnega predmeta nemščina z učiteljico Ines Pečnik

NEŽA MAURER

NAŠA MAMA

NAŠA MAMA JE RADA VESELA,

ROŽE NABIRA, SMEJE SE, PLEŠE

VČASIH NAJRAJE BI V SVET ODLETELA.

PA JI NJENI PTIČKI GOLIČKI NE DAMO:

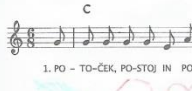

DOMA POTREBUJEMO NAŠO MAMO.

Filip Auguštín, 1. a

Potoček

J. Bitenc

1. PO - TO-ČEK, PO-STOJ IN PO - VEJ, KJE DO-MEK JE TVOJ, MI PO - VEJ. MOJ

DO-MEK JE TAM POD GO - RO, KJER PTI-ČKI VE - SE - LO PO - JO. MOJ

2. ZAKAJ PA NEMIRNO HITIS, OD DOMA IN PTIČKOV BEŽIS?
SAJ VRNEM SE SPET POD GORO, KO DEŽEK NAMOČI ZEMLJO.

Eva Brumec, 1. a

Potoček

J. Bitenc

1. PO - TO-ČEK, PO-STOJ IN PO - VEJ, KJE DO-MEK JE TVOJ, MI PO - VEJ. MOJ

DO-MEK JE TAM POD GO - RO, KJER PTI-ČKI VE - SE - LO PO - JO. MOJ

2. ZAKAJ PA NEMIRNO HITIS, OD DOMA IN PTIČKOV BEŽIS?
SAJ VRNEM SE SPET POD GORO, KO DEŽEK NAMOČI ZEMLJO.

Andraž Rantuša, 1. a

NEŽA MAURER

NAŠA MAMA

NAŠA MAMA JE RADA VESELA,

ROŽE NABIRA, SMEJE SE, PLEŠE

VČASIH NAJRAJE BI V SVET ODLETELA.

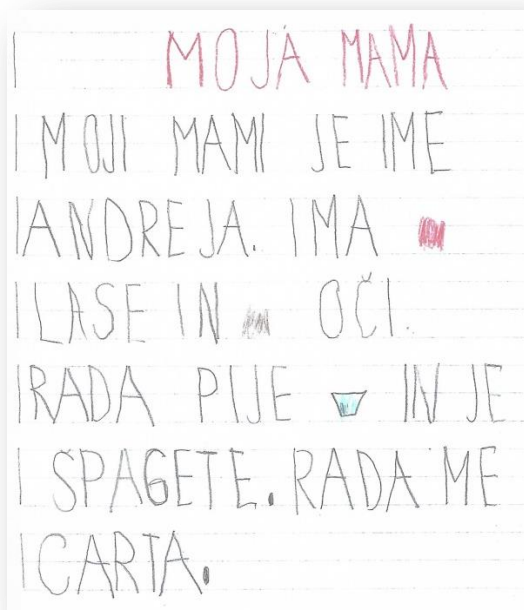

PA JI NJENI PTIČKI GOLIČKI NE DAMO:

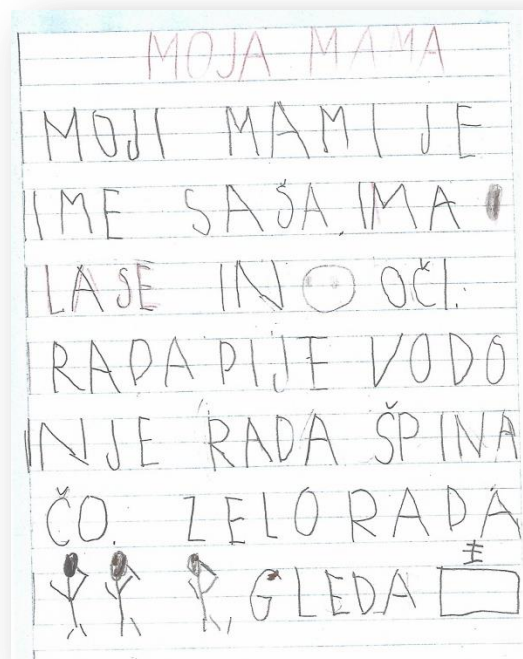

DOMA POTREBUJEMO NAŠO MAMO.

Eljizabeta Kajtazi, 1. a

Sara Vučko, 1. a

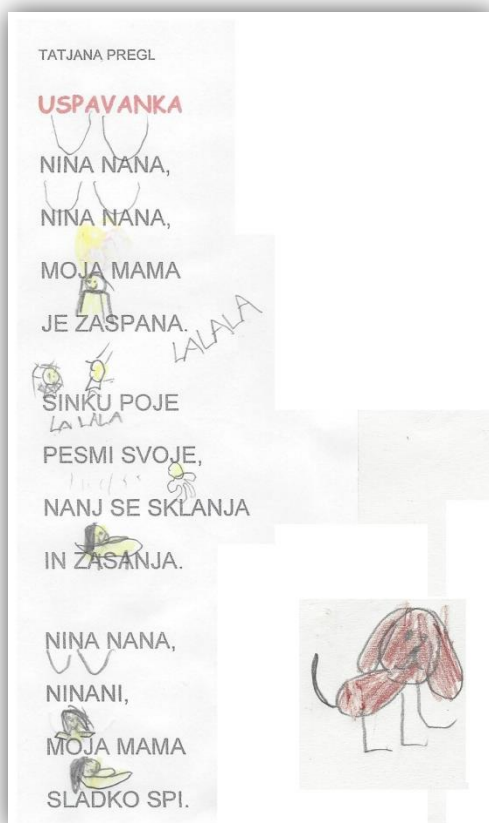
Aleksej Ledinek, 1. a

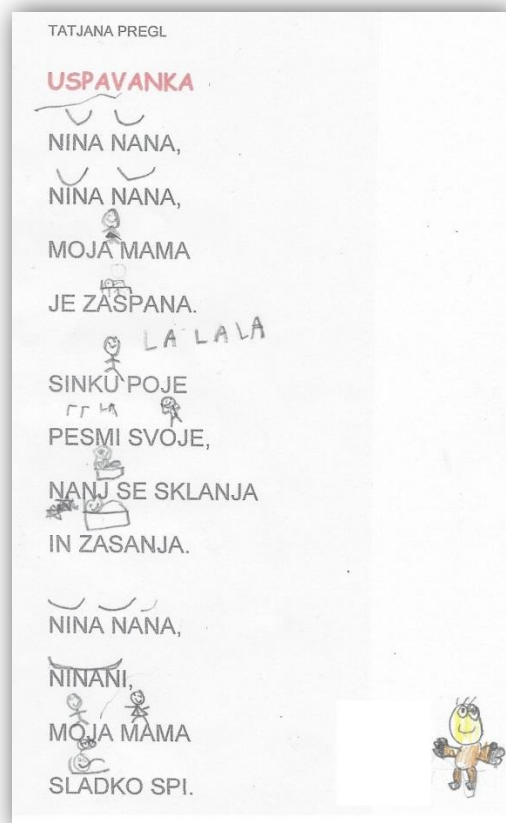
Filip Jus, 1. a

Jani Camplin, 1. a

Kim Kokol, 1. a

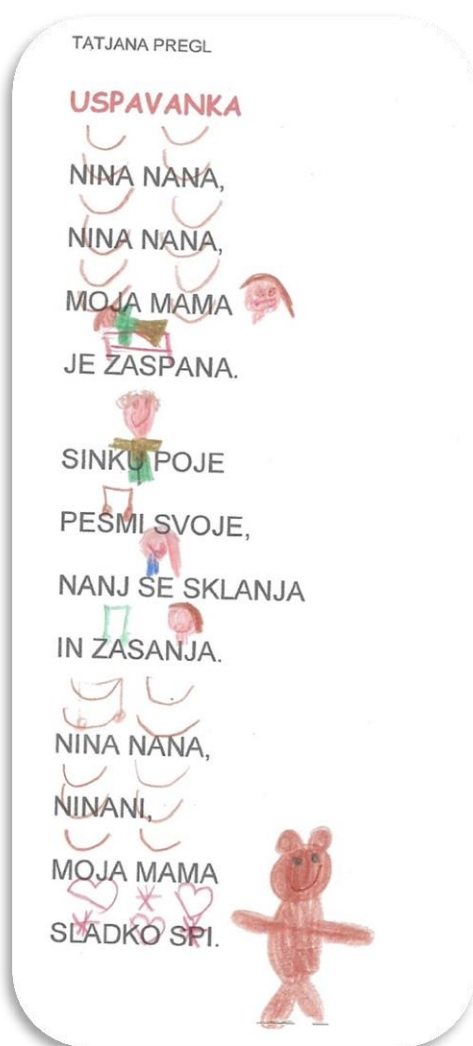
Maj Ozmec, 1. a

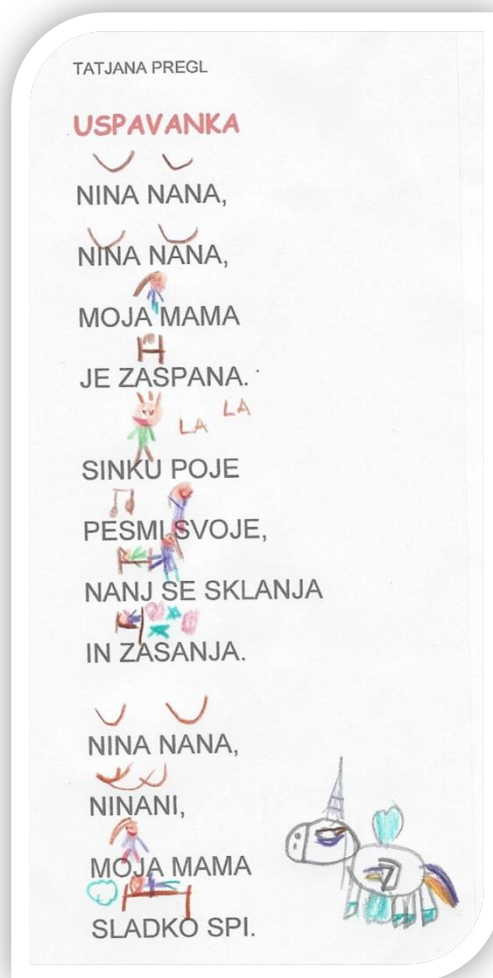
Patrik Pehar, 1. a

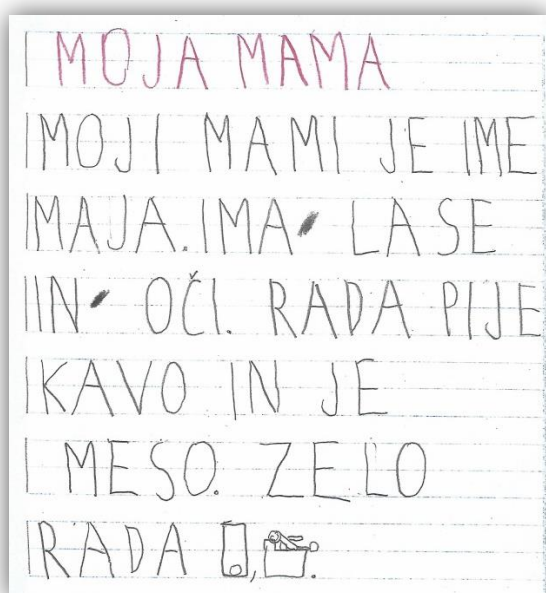
Maj Ozmec, 1. a

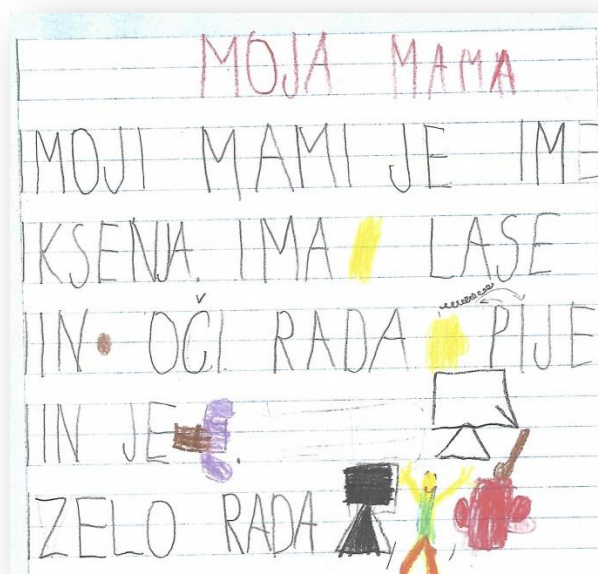
Neja Tamše, 1. a

Nina Fic, 1. a

Tan Mohorič, 1. a

Žiga Žokalj, 1. a

Aleksej Ledinek, 1. a

Neja Tamše, 1. a

Eljizabeta Kajtazi, 1. a

Andraž Rantuša, 1. a

Žiga Žokalj, 1. a

Eva Brumec, 1. a

Filip Jus, 1. a

Jani Camplin, 1. a

Filip Auguštin, 1. a

Tan Mohorič, 1. a

Patrik Pehar, 1. a

Kim Kokol, 1. a

Nina Fic, 1. a

Sara Vučko, 1. a

Tan Mohorič, 1. a

Lan Papotnik, 1. b

Rok Barbarič, 1. b

Svit Šalamun, 1. b

Gal Zupančič, 1. b

Nik Zvezič, 1. b

Mark Hödl Matijašec, 1. b

Edin Sahiti, 1. b

Jure Kolar, 1. b

Tilen Gal Debeljak, 1. b

Nia Tkalec, 1. b

May Zamuda, 1. b

Vito Jurišič, 1. b

Saša Medved, 1. b

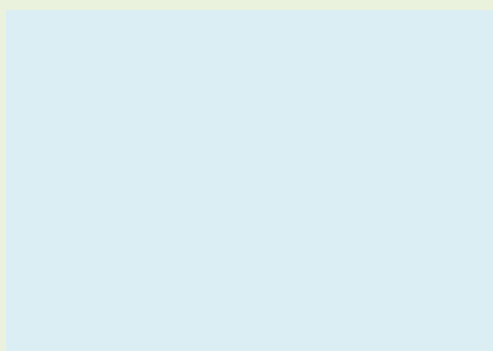
Lana Žavrlan, 1. b

Selina Pajić, 1. b

Naja Fajfar, 1. b

Sara Fräs, 1. b

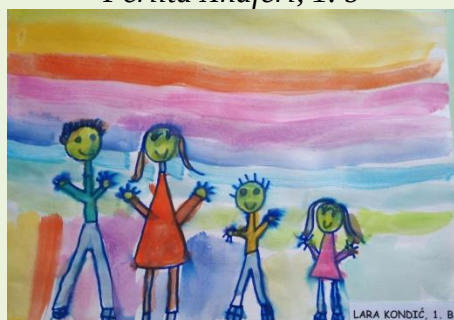
Perlita Xhaferi, 1. b

Anne Arnuš, 1. b

Tara Grabovec, 1. b

Lara Kondić, 1. b

Žana Deutsch, 1. b

Tajda Pušnik, 1. b

KOLEDAR IN NOVOLETNE VOŠČILNICE 1. C

Tina Kecec, 1. c,
Novoletna voščilnica

Živa Hudrap, 1. c,
Novoletna voščilnica

Vita Tkalec, 1. c,
Novoletna voščilnica

Imran Suljić, 1. c, Zimsko veselje

Pija Sgerm, 1. c, Zimsko veselje

Gal Draškovič, 1. c, Zimsko veselje

Vito Rihtar, 1. c, Zimsko veselje

Gašper Bezjak, 1. c, Zimsko veselje

Lara Košar, 1. c, Zimsko veselje

*Sviti Ristić, 1. c,
Novoletna voščilnica*

*Brina Simanić, 1. c,
Novoletna voščilnica*

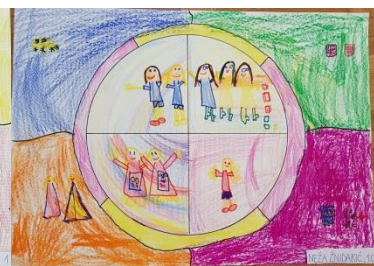
*Patrik Husar, 1. c,
Novoletna voščilnica*

*Matic Malajner, 1. c,
Kolo časa*

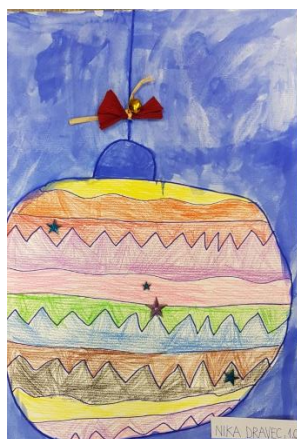
Ula Škrabl, 1. c, Kolo časa

Neža Žnidarič, 1. c, Kolo časa

Ana Planinc, 1. c,
Novoletna voščilnica

Nika Dravec, 1. c,
Novoletna voščilnica

Žiga Celcer, 1. c,
Živali na mrazu

Baškim Sadrija, 1. c, Živali na mrazu

Nik Šalamun, 1. c, Živali na mrazu

Eva Malek, 1. c, Živali na mrazu

Jaka Urbas, 1. c, Živali na mrazu

ZVONČEK IN TROBENTICA

Živel je zvonček, ki je imel prijateljico trobentico. Povabil jo je na večerjo. Nanjo je prišla s svojo najljubšo solato. Ko sta pojedla jo je zvonček pospremit domov.

Ruben Delakonda 2. b

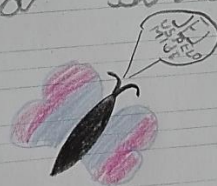
METULJČEK GRE PO SVETU

Nekega dne se je metuljček odločil, da gre po svetu.

Ni vedel če mu bo uspelo, saj je še bil majhen. Poskušal je leteti, a mu ni uspelo.

Mislil si je kako bo šel po svetu. Tako dolgo je preizkušal, da mu je enkrat uspelo. Bil je vesel da je lahko letel.

Kaja Benka 2. b

Amadea Pintarič, Luka Gaal, 2. b

METULJČEK IN ROŽICA

Nekega dne je metuljček šel na sprehod. Srečal je nožico. Živjo nožica. Se bi igrala z mano. Ne morem se igrati zelo mi je žal, ampak imam veliko dela. Skom se bom pa igral. Lahko se igraš z mojo prijateljico Cvetka. Ok, hvala nožica. Adijo!

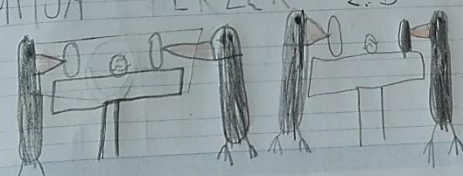
MELISA RADOVIČ KONJELI 2.B

Ptiček in prijatelji

Ptiček Maj je prirejal zabavo. Povabil je vse ptiče prijatelje. Povabil je Živo, Neja in Vito. Skupaj so pojedli črve. Potem sta se Živa in Neja skregala. Oba sta odletela domov. Vito ju je hotel združiti. Maj je vse povabil

na večerjo in so postali najboljši prijatelji.

MITJA TERZER 2.B

Pomlad, 2. b

ZVONČEK IN TELOH

Nekega dne se je zvonček odpravil po mavrični poti da obišče teloh ki je živel na oblaku. Pripravil si je hrano in vilice in nož. Nato se je odpravil. Hodil je po rdečem traku mavrice po oranžnem, rumenem, zelenem in modrem.

Tedaj je prišel do samotnega oblaka kjer je živel teloh. A ga nikjer ni videl. Končno ga je opazil. stal je pred svojim domom in v rokah je nosil velik pisan dežnik.

Ana Batič Krašna, 2. b

[illegible]

Učenci 2. d smo zelo veseli, ko lahko čas preživimo v bližnjem gozdu. Iz vej smo si zgradili pravi indijanski tabor.

SMUČANJE IN PREMAGOVANJE OVIR

V soboto, 5. januarja, sem šla na smučanje s stricem, bratrancem in atijem. Šli smo na Tri kralje, kjer so super otroške proge.

Zgodaj zjutraj smo šli na krožnike in sidra.

Ko smo prišli na vrh, smo se pripravili. Ker se je stric Boštjan prehitro peljal, je padel.

Ustavili smo se pri njem in počakali, da se je vstal in pripravil. Nadaljevali smo s

smučanjem. Ko smo prišli do konca, smo odšli na čaj. Čaj je bil zelo dober, saj je imel limono in med in takšnega imam najraje. Ko smo spili čaj, smo se odločili, da se gremo naprej smučat. Po nekaj vožnjah smo se odločili, da gremo domov.

Na smučanju mi je bilo všeč zato, ker zelo rada smučam in ker imam rada sneg. Upam, da gremo še večkrat.

Mia Volavšek, 2. d

IZLET V AVSTRIJO

Začele so se novoletne počitnice. Z družino in prijatelji smo se odločili, da gremo na izlet v Avstrijo. V soboto po zajtrku smo se odpravili na pot. Dogovorili smo se, da gremo v trampolin park. Ko smo vstopili v dvorano, sem videla, da je dvorana zelo velika. V njej je bilo veliko trampolinov. Nekateri otroci so že skakali po trampolinah in v mehke penice. Komaj sem čakala, da se jim pridružim. Z bratom in prijateljem smo skakali kot nori. Ker smo postali lačni, smo se odločili, da gremo v mesto Gradec. Tam smo poiskali gostilno. Ko smo se najedli, smo šli gledat še praznične lučke. Tu sem srečala tudi sošolca Marka. Na stojnicah so starši pili kuhano vino, otroci pa smo jedli mafine. Ker je bilo že pozno, smo se odpravili domov. Med vožnjo sem od utrujenosti zaspala. Zbudila sem se šele doma. To je bil zelo lep in zabaven dan z družino in prijatelji.

Taja Pekič, 2. d

Dan smo v šoli preživali tako, kot so to počeli otroci nekoč. Oblekli smo dolga krila in srajce, spekli smo si dišeče žemljice. *Učenci 2. d*

RIBOLOV

V nedeljo sem prišel na morje. Takoj sem želel loviti ribe. Ati mi je rekel, da bomo lovili popoldne. Komaj sem čakal. Popoldan smo pripravili opremo. Na obalo smo se spustili po hribu. Zagledal sem morje. Prišli smo do pomola in sestavili palice. Začel sem loviti ribe. Po petih minutah sem se naveličal, ker nisem nobene ujel. Zato sem raje metal kamne v vodo in plezal po skalah. Lovil je samo še ati. Ko je ulovil malo ribo, sem jo dal v vedro z vodo in se z njo igral. Po petnajstih minutah sem jo spustil v morje. Začelo se je temniti, zato smo se odpravili proti hiši. Takrat sem spregledal stopnice in padel v morje. Bil sem povsem premočen. Na srečo se nisem poškodoval. Po tako zanimivem popoldnevu sem šel v hišico in se posušil. V tem času mi je mami pripravila palačinke. Ko sem jih pojedel, sem šel spat.

Matic Hmelak, 2. d

PRAZNOVANJE ROJSTNEGA DNE

Moj konec tedna je bil zelo vesel. V soboto sem s prijatelji praznoval svoj 8. rojstni dan. Povabil sem jih v Bowling center Strike.

Dobili smo se ob pol dveh popoldne. Najprej so mi vsi voščili in mi dali darilo. Dobil sem gol, ki sem si ga zelo želel. Prišla je animatorka in nas odpeljala do mize. Najprej je pobrala

naročila za hrano. Potem smo šli na bowling. Bovlali smo eno uro in pol. Po bovlanju smo se najedli in šli v igralnico. Sledila je torta.

Po dveh urah in pol se je moje druženje s prijatelji končalo. Zelo vesel sem bil, ker so prišli na praznovanje vsi prijatelji, ki sem jih povabil. Imeli smo se super.

Jure Furjan, 2. d

JAZ IN MOJA PRIJATELJICA

V petek je moja mami prišla po mene in mojo prijateljico v šolo. Takoj v avtu sva začeli delati plane. Po prihodu domov sva pričeli z razmetavanjem.

Igrali sva se s Playmobilom. Postavili sva živalski vrt. V njem je bilo veliko živali. Živalski vrt je obiskalo veliko družin. Živalski vrt je bil namreč postavljen v mestu. V živalskem vrtu je bila tudi čajnica. V čajnico so ljudje prihajali na čajanko. V najinem živalskem vrtu so na koncu predstave iz ograje pripeljali živali. Te živali so otroci lahko tudi božali. Živali so bile presrečne, da so jih obiskali otroci.

Po tej napeti dogodivščini sva postali utrujeni. Mami nama je naredila vročo kopel. Za mirno noč sva gledali risanko Krudovi.

In tako se konča moja zgodba.

Eva Zupanič, 2. d

IZLET V LJUBLJANO

Na božično jutro smo pod smrečico našli vstopnice za predstavo z naslovom Božična zgodba v živalskem vrtu v Ljubljani. Zelo sem bila vesela tega darila. Komaj sem čakala soboto, 29. 12. 2018.

Končno je prišel ta dan. Med potjo do Ljubljane sem prebrala štiri zgodbice. Pred predstavo smo si najprej ogledali živali. Videli smo medveda, ki je kopal brlog, hitre geparde, visoke žirafe ... Obiskali smo tudi slona, pri katerem je najbolj smrdelo. Mogoče zato, ker je bil največji. Najlepše od vseh živali, ki sem jih videla, so mi bile poskočne opice in tiger. Ko se je stemnilo, se je začela predstava. Božične pesmi so peli otroci in Nuška Drašček. V predstavi so igrale tudi živali: ovčke, kamele, kravica in osliček.

Po predstavi smo se sprehodili še po Ljubljani, kjer smo videli veliko lučk in parlament. Ogledali smo si tudi Ledeno deželo, kjer sem se spustila po ledenem toboganu.

Izlet mi je bil zelo všeč, ker sem videla veliko živali. Tudi parlamenta ne bom pozabila, ker ga včasih vidim pri poročilih. Dan mi je zelo hitro minil.

Lucija Kodrič, 2. d

Priatelj

Nekega dne je mišek Nejc šel
prespati k miški Lizi. Stemnilo
se je in čas je bil za
spat. Zjutraj sta šla na
sprehod. Šla sta mimo krave in
sta šla čez lepi
travniki. Šla sta v bližnjo
hišo in pojedla sta kar je
bilo na mizi. Spet se je
stemnilo. Drugi dan sta
šla spet v tisto hišo in lovila
ju je mačka. Pobegnili sta.
Eva Marinič 2.D

NEURJE

Neurje, neurje,
zelo nevarno si!
Tako, da najraje šel
v klet bi se skrit.

Ko zunaj sipa toča,
vse urno skrije se,
da njene trdote
ne občutijo njih glave.

V enih krajih tornado pustoši,
v drugih pa cunami straši.

Teo Gaube, 5. a

Sejanje na vrtu

Prišla je pomlad. Ema in
Jan delata na vrtu. Jan
sadiva tulipane in Ema
sadi solato. Drevesa so že
dobila listje. Grmi bodo
kmalu zacveteli. Ema je
položila lesne plošče na
zemljo. Jan pa je po-
stavil ograjo. Ko sta
končala sta šla pojedti
kavilo. Nejc Barbarič 2.d

UGANKA

V poletnem mesecu
se naenkrat pojavi,
če se hitro ne skriješ,
ti že kaplja po glavi.
Piha, bliska,
močno grmi,
nikar ne odpiraj dežnika
in se hitro skrij.
Kaj je to?

Mija Krempf, 4. a

Mišek in miška : : :
 Mišek Nik je šel na vrt po hrano.
 Miško Niko je skerbela, da je kaj
 strupenega v hrani. Celo noč ni spal,
 ker je mislila, da se ji bo kaj
 zgodilo. Drugi dan sta odšla
 na sprehod in miška Nika je opizila
 kravo kako je travo, in se je
 vstrašila. Zor kosilo sta imela
 purana, jagode, torto, bonbone
 in sladkor. Drugo noč pa Nik
 ni mogel spati, ker je sanjal
 o sosedovi mački, ki ga lahko poje.
 EVA ZUPANIČ 2. D.

SNEMIMO ROZA IN MODRA OČALA

Avte vozijo tudi ženske,
 nekatere boljše od moških,
 fantje so lahko čistilci,
 če jih to veseli.

Slovensko vojsko
 vodi ženska roka,
 v Mariboru je vzgojitelj,
 ki najboljši je.

Ženske so dobre športnice,
 res so hitre in gibčne,
 moški so lahko medicinski brati,
 če si to želijo.

Snemimo roza in modra očala,
 vse je za vse,
 punce so policistke dobre,
 fantje pa plesalci dobri,
 res obvladajo.

Snemimo roza in modra očala,
 vse je za vse.

Žiga Silič, 4. a

Na plaži
 Ribič Miha je vlovil ribo.
 Za večerjo je pojedel ribo.
 Speklo mu jo je žena.
 Prišla je princeska iz
 gradu. Bila je lačna.
 Dala sta ji ribo. Bila
 sta prijazna. Ajna Delić 2D.

NEURJE

Neurje, neurje,
 le zakaj si prišlo?

S seboj prinašaš

točo in dež,

močan veter,

ki podira drevesa.

Drevesa padajo na zemljo,

poškodujejo avtomobile,

ljudje pa se jezijo.

To prava katastrofa je!

Pia Rojko, 2. a

VEVERIČKA IN MIŠKA

Veverička Lili je šla v
 gozd. Lili se je strgala
 vreča in vsi lesniki so
 se ji odkotalili. Veverička
 je bila žalostna. Usedla
 se je na štor in jokala.
 Mimo je prišla miška Eva.
 Posodila ji je vrečo. Potem
 sta dali lesnike v vrečo.
 Veverička Lili je miški poda-
 rila rumeno pentljo in
 postali sta najboljši prijatelji-
 ci. Arisa, Bunderla Gomboc z.d.

Matej Milojević, 2. b, Jesen

Mala miška

Neke lepe noči je miška
 Nebi imela slabo večerjo.
 Nič ni jedla, tudi spati ni
 mogla. Celo noč je bedela. A
 naslednji dan se je vstrašila
 krave. Miška je šla k sosedi
 po hrano. Sose da ju je videla.
 Vzela je metlo in ju hotela
 udariti. Na srečo sta pobegnili.
 Njen brat ni mogel spati, Nebi pa
 je spala. Pregarjala ga je
 muca Bela. Taja Bekič z.d.

Marionete, 3. a

Mala miska Mimi
 Nekoe je živela miska Mimi.
 Imela je prijatelja, ki mu je
 bilo ime Miki. A tisti dan, ko je
 prisel Miki prespat k Mimi je
 bila Mimi slabe volje. Drugi dan
 sta Mimi in Miki šla na sprehod
 in tam sta srezala krave. A tisti
 dan sta Miki in Mimi šla
 po pomoti v hišo neke stanko.
 Začela sta jesti dobrote.
 Mimi in Miki sta se odpravila
 spat. Muca je nastavila sirček
 da bi ju pojedla. ^{KODER} Alina 2.D

Marionete, 3. a

Otroci na kmetiji
 Otroci so odšli na kmetijo.
 Tam so pili sok in jedli
 kostanje. Igrali so se z
 žogami. Matej in Žak sta
 igrala nogomet. Tjaša, Tim, Jure
 in Nejc so si žogo podajali.
 Tudi Tija in Luka sta si jo.
 Taja, Maks, Žan in Sara so pili
 sok, Jan pa je jedel kostanje.
 Na kmetiji je bilo veliko
 ptičkov in trije ljubki
 mali psički. Na kmetiji je živahna.
 Lucija Kodrič 2.d

Marionete, 3. a

Na vrtu

Marko je šel pomagat teti Sonji na vrt. Marko je zalival tulipane da bodo hitro zrastle. Teta Sonja pa je sadila por. Marko je zalil por, ko je teta Sonja posadila por. Na drugi gredi je zelena solata. Na tretji pa raste rdeča pesa. Zadnja greda pa je bila prazna, nič ni bilo ne posejano in ni rastle. Okoli vrta pa je bila ograja, okoli ograje so bila drevesa. Žan Petrovič 2.d.

Marionete, 3. a

Delo na vrtu

Jaka in mama Petra sta šla na vrt. Ko sta prišla na vrt je Jaka vzel zalivalko in zalil trobentice, mama pa je vzela tubec za sadike in sadila por. Ko je mama spulila dvanajest čebul in Jaka zalil trobentice sta šla še na solato. In je mama Petra rekla Jaku, če bo zalil še solato. Jaka je rekel da jo bo. Ostalo jima je samo še zelje. Ko sta še to opravila je mama skuhala kosilo. Taj Jurič, 2.d

3. a na obisku pri gasilcih

ZLATA RIBICA

Živel je ribič s svojo ženo. Žena mu je ukazala, da naj ulovi zlato ribico. Ribič je ulovil zlato ribico. Želel si je veliki, zlati grad. Ribica jima je naredila grad. Tam sta srečna živela. Maks Leskovan, 2. a

NEURJE

Ko smo bili na morju, je deževalo in pihal je močan veter. Skoraj se je drevo prevrnilo na prikolico. Bilo je tako močno neurje, da je podiralo drevesa. Avti so bili poškodovani. Moj ati je umaknil avto na varno.

Špela Gregorič, 2. a

Piknik v parku

Družina se je zmenila, da bodo imeli piknik v parku. Očka je začel peči kostanje. Tim in Gal sta igrala nogomet. Mama je prinesla jabolka v košari. Miha, Taja, Luka in Jana se pri mizi sladkajo z jabolčnim sokom. Imajo tri kužke. Jaka, Jon, Filip in Sara so se igrali. Žoga ne sme pasti na tla. Gaja in Nejc sta si padajala žogo. Tilen in Lan si brcata žogo. Nik je prosil za kostanje. Ko so bili kostanji pečenji, so jih pojedli. Vsi srečni so odšli domov. Matic Hmelak, 2. d

NEURJE S TOČO

V mestu so bili parkirani avtomobili. Malo jih je bilo parkiranih v garažni hiši. Čez nekaj časa so ljudje videli na nebu, da je zelo temno. Zapihal je močan veter in potem se je naenkrat vsula toča. Ljudje so hoteli spraviti svoje avtomobile na varno, a niso mogli, ker se je toča še bolj vsula. In to debela, tako da je postalo nevarno. Zato so ljudje hitro zbežali in se zatekli na varno. Drugo jutro so bila nekatera drevesa na tleh, avtomobili pa zelo poškodovani. Sploh tisti, na katere so padla drevesa. Tako so nekateri ljudje v mestu ostali brez avtomobilov. Če bi jih parkirali drugje, drevesa ne bi padla nanje.

Lora Karakaš Korošec, 2. a

Na pikniku
Otroci so šli na piknik.
Marko jim je spekel kostanje. Ptički so gledali kako Marko peče kostanje. Jan in Taj sta igrala nogomet. Mia in Mai sta si podajala žogo. Otroci so si stisnili sok iz pomaranč in si ga odnesli na piknik. Štirje otroci so se igrali. Jan marion. Otroci so šli domov.
Mark Kondič, 2.d.

NEURJE

Nekega poletnega dne je bila huda nevihta. Najprej je deževalo in smo mislili, da je samo majhna ploha. Čez nekaj časa so začele udarjati strele. Nevihta je bila nad nami. Ko je udarila strela, sva se z mojim mlajšim bratom Aljažem stisnila k mami. To bom povedal pravo grozljivko. Luči so se prižgale in ugasnile desetkrat. Strela je udarila v hlev in mi imamo robota, ki molze krave. Ob udaru strele ni več delal. Morali smo »dojiti« na roke. Moj pes Nero je bil ves dan v uti. Drugi dan je bilo lepo in sončno. Razveselil sem se čofotanja po lužah.

Žiga Slemenjak, 2. a

Žigovo besedilo je bilo nagrajeno na regijskem natečaju "Naravne in druge nesreče".

Veverica in miška
Veverica je nesla vrečo.
Veverici se je raztrgala vreča, ven so padli lešniki.
Veverica se je vsedla na štor in prišla je miška. V roki je nosila prazno vrečo.
Miška je pomagala veveričine, lešnike pobrati v vrečo.
Veverica je v zahvalo prinesla miški oreh. Vsedli sta se na klop in jedli oreh.
Amar Zukić 2.d

Modro morje

Prvi šumi morja
gredo vse do neba,
kit vse poškropi
in še na obali
vse po morju zadiši.
Modro morje prebudi!

Ko pa male jadre,
jadrnice morje zapustijo,
se morje razžalosti
in se v plimo spremeni.
Modro morje zaspi!

Pia Počkar, 5. c

Delo na vrtu
Jaka je delal na vrtu
in njegova teta Marija je
tudi delala na vrtu.
Jaka je zalival, Marija
je sadila. Vse je raslo in
ko je vse zrastle so
vse pojedli. Ko so vse
pojedli so spet vse
posadili. Jure Furjan, 2.d

Piknik
Ob sončnem dnevu so se otroci,
babice, dedki, mama in ata odpravili na
piknik in seveda niso pozabili niti
njihovih kužkov. Otroci so se žogali,
na drevesu so sedeli ptički in
čivkali. Trije kužki so se igrali
z deklico Tjašo. Liti, Tim, Tina in
Taj so pili sok. Dedek je pekel
kostanje. Pod klopco je sedel
kužek Piki. **NA PIKNIKU SO
SE IMELI ZELO LEPO.**
MIA VOLAVŠEK, 2.D

Modro morje

Iz gladine se blešči,
sije kakor zvezda,
vsekakor čudovito,
a vendar zavistno.

Modro kakor nebo,
temno kakor noč,
valovito, malomarno,
a vseskozi mirno.

Modro morje!

Tinkara Brodnik, 5. c

Modro morje

Vsi valovi iz daljav
nas ohladijo.
Kakor žarki z neba
ribe se bleščijo.

Modro morje!

Pod gladino svetijo se
zlate morske zvezde
in bleščeče školjke
vabijo potapljače vse.

Modro morje!

Tia Nežmah, 5. c

Piknik

Jaz sem tna in danes imamo
piknik. Prišla je veliko prijate-
ljev. Prišla je teta Marta, stric
Gregor in veliko prijateljev. Kako
je lepo. Vsi se igrajo. Stric peče
kostanje. Jaz pa pijem sok. Aljaž
in Matic igrajo nogomet. Vsi se
zabavajo. Tmurnak noči se, kmalu
bo konec. Vsi gredo domov. Ponr-
dali so, da je bil zelo dober
piknik. Tudi jaz se strinjam.

Alisa
Vrham 2.d

Sonček boža rožico

Sonček boža rožico,
našo lepo vrtnico.

O, da lepo diši,
to pa je resnica –
ona je kraljica.

Kadar oveni,
nova zacveti.

Anja Horvat in Anei Ponudič, 3. a

Ribič

Ribič in žena sta živela
skupaj na morju. Ribič je odšel
po nekaj rib. Dolgo je čakal,
da bi vlovil vsaj eno ribo.
Čez nekaj časa in je vlovil
ribo. Bila je lepe rumene
barve. Riba mu je pobegnila.
Hiša od ribiča se je prevre-
dila. Hiša se je potem spre-
menila v grad. Potem v še
lepši grad. Potem v še lepši
grad. Za ženo je prišla princesa.
Hu sko Nuha novič, 2. D

Sonček boža mamico

Sonček boža mamico,
našo lepo Dunjico.

O, da je pridna,
to pa je resnica –
ona je prijazna.

Kadar se nadela,
se na posteljo uleže,
zamiži in zaspi.

Žan Zorko, 3. a

Vgozdu
 Veverica Pikica je hodila po gozdu in nosila vrečo. Potem pa se je vreča raztrgala in prišla je miška Taja. V Pikino vrečo sta dali vse lešnike. Minilo je že nekaj dni in Pikica je Taji prinesla darilo. Potem pa sta obe pojedli želod. Lili Vidonja 2.d

Sonček boža rožice

Sonček boža rožice,
 moje lepe vijolice.

To so moje ljubice,
 lepe, lepe cvetličice.

One lepo cvete,
 še lepše pa diše.

Ajda Camplin, 3. a

DOGODIVŠČINE SNEŽAKA JAKCA

Za devetimi gorami in tremi vodami je v deželi večne zime živel snežak Jakec. Njegov domek je bil narejen iz čarobnega snega. Snežak Jakec je oboževal sneg, ker je rad ustvarjal iz njega. Dolina, v kateri je živel, se ni mogla stopiti. V svoji trdnjavi je živela Snežna kraljica, ki je zapovedala, da bo nekoč ukradla ledeno kroglo. Po dolgih letih kovanja načrta, da bi ukradla ledeno kroglo, se je spomnila, da si ustvari svojo vojsko. Za to nalogo je izbrala snežake. Zato je napadla dolino Snežak, samo snežak Jakec je uspel pobegniti. Odhitel je do čarovnika in ga opozoril na napad. Čarovnik se je pripravil, kolikor se je dalo, zato je vojska Snežne kraljice izgubljala. Snežna kraljica je nato pripeljala skrivno orožje. Skrivno orožje je bil sedem metrov visok snežak. Čarovnik je uporabil najmočnejše orožje na svetu – ledeno kroglo. Učinki ledene krogle so uničili vse snežake, kraljica pa je uspela pobegniti. Aktivacija krogle je čarovniku posrkala vse moči. Zaradi tega dogodka je moral snežak Jakec skozi čarobni travnik, mistični gozd in čudežno puščavo do vile z mističnimi močmi. Vila je ustavila Snežno kraljico z ledeno kroglo in vse je bilo po starem. Vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Avtorji: Aleks Marko, Jan Šalamun, Tadej Furjan, Jure Kozjan, Kiara Šprem, 4. c

PUST v 3. a

Kraljične in kraljeviči pomladi v 3. a

VEČER V VILI ČIRA ČARA

Nekoč je Gaja zatisnila oči. Zbudila se je v vili Čira Čara. Tam so bili tudi Pika Nogavička, njen konj in gospod Ficko. Povabila je tudi prijateljici Ajdo in Taro. Pekli so piškote, palačinke, kolačke in torto. Na torto so z velikimi črkami napisali VILA ČIRA ČARA. Torto so pojedli, nato so okrasili piškotke. Naredili so jim usta in oči. Kasneje so okrasili tudi palačinke, kolačke. Zabavali so se pozno v noč. Ko se je Gaja prebudila, je šla v šolo. Tam Ajde in Tare ni bilo. Ponovno je Gaja zatisnila oči. Vse se je ponovilo, ostali so do poznih ur. Zabavali so se.

Gaja Sajko, 3. a

KENGURU ODPOTUJE V NEW YORK

Nekega dne je kenguru zagledal letalo, na katerem je pisalo *New York*. Kenguru je vedno želel v New York. Odšel je na letališče. Ko je prišel, je odšel naravnost. *Amerika!* je prebral. Nekajkrat se je zmotil in končno našel pravo letalo. Ko je letalo vzletelo, je kenguru v njem

srečal čudovito kengurujko. Takoj sta se zaljubila. Ko so izstopili, sta si skupaj ogledala Kip svobode. Živela sta skupaj in vedno, res vedno sta bila nasmejana. Zadnji večer jo je kenguru povabil na zmenek. Prosil jo je za roko in jo poljubil. Odgovorila mu je: »Jaa!« Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Tara Pintarič, 3. a

3. a, likovno ustvarjanje z voščenko: toplo-hladne barve

EKSMEDICIJA

Pu in jaz sva odšla v gozd. Tam je ležal zemljevid. Nekje v gozdu se skriva zaklad. 1. namig se je skrival za starim hrastom. V namigu je pisalo: *Poiščita dom stare sove*. Našla sva ga. V hiški je bil 2. namig. V njem je pisalo nekaj čudnega. Pisalo je: *3 smreke, 2 hrasta in 1 bukev*. Našla sva tri smreke, dva hrasta in eno bukev. Izračunala sva: $3 + 2 + 1 = 6$, potem sva delila: $6 : 2 = 3$; torej je namig za tretjim drevesom. V 3. namigu je pisalo: *Reka teče skozi gozd*. Poiskala sva reko. Tam je bil 4. namig. V njem je pisalo: *Pred vami sta še samo 5. in 6. namig. Poiščita najvišje drevo*. Pu je splezal na drevo in našel najvišje drevo. Tam je bil 5.

namig. V njem je pisalo: *Poiščite dom Sapre miške*. Vprašala sva ježka. Ježek nama je povedal, da je dom Sapre miške za tem štorom. Našla sva 6. namig. V njem je pisalo: *Splezajta na najbližje drevo in tam bo zaklad*. Splezala sem na drevo. Tam je bila skrinja. Prinesla sem jo dol. Odprla sva skrinjo. V njej je bilo polno medu in sladkarij.

Sara Ledinek, 3. a

Sara Ledinek, 3. a

Gaja Sajko, 3. a

Anja Horvat, 3. a

Tara Pintarič, 3. a

Miha Silič, 3. a

Miha Silič, 3. a

Nejc Korošak, 2. b, Počitnice

Vito Kline, 2. b, Počitnice

Tilen Radislav in Žiga Rajh, 4. c

Tilen Radislav, 4. c

Taja Đuran in Nedžma Jusić, 4. c

Zoja Janžek Jenuš, 4. c

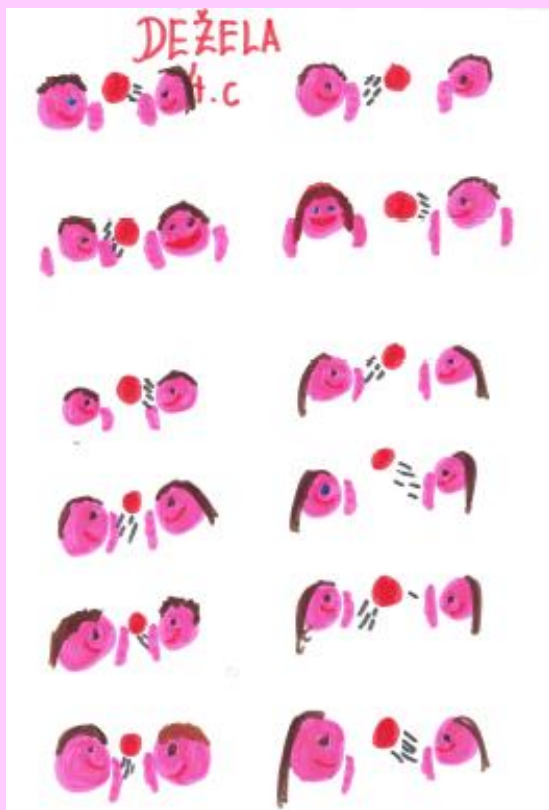

Taja Đuran, 4. c

Tadej Furjan, 4. c

DEŽELA 4. c

V 4. c-razredu sedi in smeje se,
22 učencev ob zvoncu na mesta posede se.

Radi v skupini delamo
in svoje glave z znanjem polnimo.
Med glavnim odmorom radi igramo se
resnico, laž, izziv,
do solz se nasmejimo, ko izzive si delimo.

Vsi za šolskimi klopmi
radi se učimo mi.

Veseli smo, ko na izlet odidemo,
si predstavo ogledamo ali s hoduljami
hodimo.

Smo prava bratovščina 4. c-razreda,
ki včasih ne upošteva šolskega reda.

Skupaj smo vsi marljivi,
drug do drugega spoštljivi.

Ob igri z žogo vedno se zabavamo,
a najrajši se po kotih skrivamo.

Kadar šolski zvonec zazvoni,
hitro vsi pospravimo stvari.

Med poukom smo vsi pridni in zbrani,
a včasih tudi preveč klepetavi.

Ko učiteljica krega se,
vemo, da le heca se.

Kadar znanje nam nekam skrije se,
v dvojicah ali trojicah rešimo probleme vse.

Zdaj našo deželo spoznali ste
in upamo, da ob branju nasmejali ste se.

Avtorji pesmi: *Taja Đuran, Aljaž Hmelak,
Nedžma Jusić*

Robert Sahiti, 4. c

Sara Sarita Heržič, 4. c

Nika Malajner, 4. c

Neli Galič Leskovar, 4. c

Nina Miložič, 4. c

Nela Fluher, 4. c

Lana Vučina, 4. c

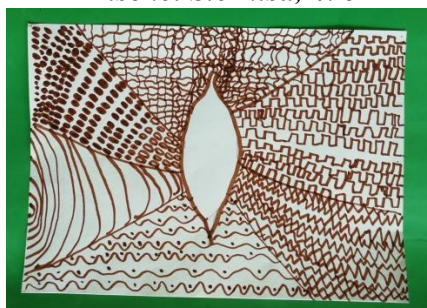
Mischel Sterniša, 4. c

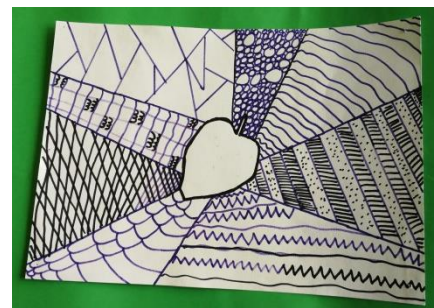
Arian Bytyqi, 4. c

Filip Knežević, 4. c

Jure Kozjan, 4. c

Kiara Šprem, 4. c

RAZREDNA PRAVLJICA: DOGODIVŠČINE SNEŽAKA JAKCA

Za devetimi gorami in tremi vodami je v deželi večne zime živel snežak Jakec. Njegov domek je bil narejen iz leda. Nekega dne se je odločil, da gre obiskat severnega medveda, pingvina in srno. Ko je odšel na pot, je moral prečkati most čez prepad. Ko je prečkal most, je zagledal severnega medvedka Puhka. S Puhkom sta odšla k srni Snežinki. S Snežinko in Puhkom so odšli k pingvinu Repku. Skupaj so popili snežno limonado in se odpravili h gradu, kjer sta živela snežna kraljica Zara in kralj Zar. Na poti so srečali Božička, ki je bil ujet v past. Ko so ga rešili, so dobili tri darila. V darilih so bili trije kamni, ki so bili čarobni. Božiček je dejal,

da se lahko prek kamnov pogovarjajo. Odšli so do čarovnika, da jim kamne spremeni v vokitokije. Nato so odšli do gradu k snežni kraljici. Uničiti so morali snežno kroglo. Repek in Snežinka sta zamotila Zaro in Zara. Jakec in Puhko sta medtem uničila kroglo. Zara in Zar sta postala prijazna in temna duša je izginila. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Avtorji: Nela Fluher, Nika Malajner, Lana Vučina, Tilen Radislav in Robert Sahiti, 4. c

Razredna pravljica: Dogodivščine snežaka Jakca

Za devetimi gorami in tremi vodami je v deželi večne zime živel snežak Jakec. Njegov domek je bil narejen iz snega. Nekega dne je hudo zbolel. Poklical je svoje tri prijatelje: pingvina, severnega medveda in Snežno kraljico. Pomagala mu je tudi prijateljica srna. Ko so videli snežaka Jakca, so ugotovili, da je hudo bolan. Razmišljali so in razmišljali. Tedaj se je srna spomnila, da pozna pot do magičnega zdravila. Srna je rekla, da bo snežaku Jakcu in Snežni kraljici pokazala pot do magičnega zdravila. Snežna kraljica je pripravila slastne snežne kepe za na pot. Snežak Jakec, srna in Snežna kraljica so se odpravili na dolgo pot. Končno so prišli do čarobnega grada. Zlobni čarovnik jih je videl in se jezil. Zlobni čarovnik jim je zagrozil, da do čarobnega napoja lahko pridejo le, če premagajo snežni vihar na ledenem mostu, ki je brez ograje. Na sredini se je Snežna kraljica spotaknila in je padla. Na srečo jo je snežak Jakec zadnji hip ujel in jo rešil. Vesela sta prišla do napoja, snežak Jakec ga je spil in vsi so živeli srečno in veselo do konca svojih dni. Vsi so hvalili snežaka Jakca. Potem se je mesto imenovalo po njem. Od zdaj je to: Mesto snežaka Jakca.

Avtorji: Arian Bytyqi, Aljaž Hmelak, Teo Pušnik, Nina Miložič, Neli Galič Leskovar, 4. c

RAZREDNA PRAVLJICA: DOGODIVŠČINE SNEŽAKA JAKCA

Za devetimi gorami in tremi vodami je v deželi večne zime živel snežak Jakec. Njegov domek je zgrajen iz snega – živi v igluju. Je zelo prijazen snežak, ki rešuje prijatelje. Njegova najboljša prijatelja sta pingvin in severni medved. Nekega dne so se odločili obiskati čarovnika, ki živi na gradu.

Čarovnik je rekel, da je izvedel, da Snežna kraljica nadzoruje vsak Jakčev korak in če prideš k Snežni kraljici trikrat, ti izbriše spomin. Jakec se je domislil dobre ideje, da če Snežna kraljica nima ledene krogle, ne more nadzorovati njega in njegovih prijateljev. Zato so

se pretihotapili k Snežni kraljici, ukradli ledeno kroglo in jo vzeli s seboj. Čarovnik je vzel svoj napoj za uspavanje in ga podtaknil Snežni kraljici v čaj, ki ga je pila. Čez nekaj minut je zaspala za 100 let.

Nikoli več ni bilo o Snežni kraljici niti duha niti sluha. Snežak Jakec in njegovi prijatelji so bili srečni do konca svojih dni!

POČIL JE LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC!!!

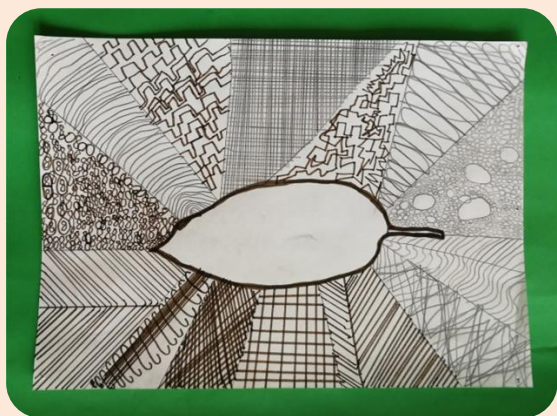
Avtorici: Nedžma Jusić in Taja Đuran, 4. c

Jan Šalamun in Aleks Marko, 4. c

Aljaž Hmelak in Teo Pušnik, 4. c

Aleks Marko, 4. c

Aljaž Hmelak, 4. c

Moja Slovenija

Slovenija lepa dežela si ti,
 Postojnsko jamo človeška ribica krasi.
 Prekmurje svojo gibanico ima,
 nobeni državi recepta ne da.

Če skozi Trojane se peljete,
 trojanski krof poskusite.
 Nato pojdite še na Bled –
 na blejsko rezino in sladoled.

Koper, Izola, Piran,
 soline, burja in teran.
 Če v Kočevski rog zavijete,
 se pred medvedi težko skrijete.

Lep pozdrav z višav,
 kjer kraljuje naš Triglav.

Neža Gračner, 5. a

SLOVENIJA

V Sloveniji so lipicanci,
 ki beli so kakor sneg,
 sam Bog ve,
 da jih je moral poslati na ta svet.

Če si prvič v Ljubljani,
 nisi zdrav po naravi.
 Imamo tradicionalne jedi
 za vse tiste lepe dni.

V naravi veter šumi,
 tako da vse živali budi.
 Ptčki pojejo tako glasno,
 da jih otroci do doma slišijo.

Slovenija je naša domovina,
 ne prodamo je niti za kozarec vina.

Teja Flamiš, 5. a

Slovenija

Slovenija moja domovina,
 kjer se prodaja veliko vina.

Tam je zjutraj obsijan Triglav,
 a na žalost je gologlav.

Imamo šole, vrtce in igrišča,
 seveda tudi kopališča.

Ptuj najstarejše mesto je,
 zvonec zapoje, ko kurentovanje se začne.

Imamo Sočo, bistro hči planin,
 in ravno tam jaz postrvi lovim.

Taja Karakaš Korošec, 5. a

Slovenija

Slovenija moja domovina je,
kot lep dragulj sveti se.
Ko naša himna se začne,
globoko v srcu luč se prižge.

Ljubljana glavno mesto Slovenije je,
zato tam vsi zberemo se,
enkrat pa se zasmejimo
in najvišji vrh opazimo.

Na Triglavu vidimo sneg
in smučarje povabimo na sladoled.
Smučarji, skakalci in vsi znani
so nas s svojim trdom na prvo mesto
pripeljali.

Na vse to in še
smo lahko ponosni,
da našo Slovenijo imamo,
to je dar mladosti.

Neli Martinčič, 5. a

POGREŠAM TE!

Prišla je noč,
ko prišla si,
ko videl sem tvoje oči.

Si rekla nekda
le meni skrivaj,
da skupaj bova odšla v raj.

Ne mara me več,
sem čisto preč.
Kaj naj storim,
si k tebi želim.

Odpusti mi,
prelepa si,
jaz bil sem kriv,
da tak sem bil.

Zelo trpim in zdaj ihtim.
Počakaj me, ker iščem te.
Res več ne vem, le kam naj grem.
Ko iščem te, ti skrivaš se.
Odšla si stran, jaz sem bolan.
Le vrni se, pogrešam te.

Počakaj me!

Čas je za ples,
zdaj gre zares,
plešimo vsi, kot se nam zdi.

Kot se nam zdi!

Pesem napisali: *Neža Gračner in Taja
Karakaš Korošec, 5. a*

Melodijo izvaja skupina Queen.
Originalna pesem: Radio Ga Ga

Prvi maj – praznik dela

Mislim, da vsi vemo, da praznik dela praznujemo 1. maja. Toda, a veste, zakaj sploh praznujemo ta praznik? Če ne, vam bom povedala. Prvega maja so se delavci po skoraj vsem svetu začeli upirati, da ne bi bili tako dolgo v službah, da bi imeli višje plače, da ko bi zboleli, ne bi bili v službah, temveč doma, in da bi imeli lahko kdaj dopust. Ko praznujemo ta praznik, prižigamo kres (večer prej) in postavimo mlaj. Včasih so vasi med seboj tekmoval, kdo ima višji mlaj in večji kres. Nekateri so goljufali in drugim uničevali krese in mlaje.

Zdaj vam bom povedala, česa ne poskušajte doma!!! Po vaseh so imeli tudi tekmovanje, kdo bo najvišje splezal na mlaj. Ko je nekdo prišel do prvega venca, je bil zmagovalec. Seveda je zmagovalca čakala tudi nagrada. Dobil je steklenico s pijačo. Tisti, ki pa so z mlaja padli, so se hudo poškodovali ali celo umrli.

Ob prazniku je navada, da hodijo družine na piknike ali kam drugam. Nekateri, no, tudi jaz, imajo radi ta praznik, ker ni pouka.

Lena Gračner, 4. a

Predstavljaš si, da si ti Brkonja Čeljustnik. Kako bi se počutil in kako bi se odzval, če bi ti ljudje za zabavo odrezali dolge brke. Naslov zgodbe: Za zahvalo sem ostala brez brk.

Za zahvalo sem ostala brez brk

Trenutno stanujem v podzemlju. Tam živijo škratje, vile in rak Dolgokrak ter seveda zmaj Triglav. Verjetno bi vam bilo všeč, zakaj živim v podzemlju, povem, kdo sploh sem. No, ime mi je Brkonjica, pišem pa se Čeljustnik. Sem ena redkih punc, ki imajo brke. Pri nas imamo eno pravilo glede mojih brkov. To je: *Ne smej se jim!* Zaradi tega, ker sem po njih dobila ime in sem ponosna na njih. To vedo še majhni otroci in se ne smeji, ampak se igrajo z njimi. Zdaj smo malo zašli. Pred časom sem varovala ljudi, zdaj pa nismo v dobrem odnosu. Vam povem, zakaj nismo v dobrem odnosu? Vam bom povedala. Šla sem na neko svatbo, kje so mi pijani svatje za hec odrezali moje prečudovite brke. Vzela sem škarje in jim skoraj odrezala njihove brke. Toda tik preden bi jih odrezala, sem si premislila. Škarje sem odložila na mizo zraven mene in stekla stran. Šla sem tja, kot sem že prej povedala, v podzemlje. Škratu, vilam in zmaju Triglavu sem povedala, kaj se je zgodilo. Rekli so, da če hočem, me lahko maščujejo. Rekla sem, da bom še razmislila. Zdaj razmišljam, kot sem rekla. In točno v tem trenutku sem se odločila, kaj bom naredila. Jutri zelo zgodaj zjutraj bom šla do tistih ljudi in

se umirjeno pogovorila z njimi. Naslednje jutro, malo preden sem se odpravila, sem šla povedat škratom, vilam in zmaju Triglavu, kako sem se odločila. Stali so mi ob strani. Potem sem odšla in srečo sem imela, da so bili vsi v isti hiši, ko sem prišla. Pozvonila sem. Ko so videli, da sem jaz, so me prosili odpuščanja. Vprašala sem jih, ali lahko vstopim. Notri smo se usedli za mizo in povedala sem jim, kaj nameravam. A še vedno so se me malo bali. Dokler nisem odšla, so se mi opravičevali. Zmenili smo se, da se več ne ponovi, da ne govorimo o tem in da niti slučajno tega ne povedo otrokom. Že sem mislila oditi, pa so do mene prišli otroci. Ko so videli, da nimam več brkov, so najmlajši padli v jok, starejši pa so spraševali, zakaj jih več nimam. Odgovorila sem jim čisto po resnici, da mi jih je nekdo odrezal, nisem pa povedala kdo. Če bi izvedeli, da so bili njihovi starši, bi jih zasovražili. Potem sem odšla. Čez en teden sem se spet oglasila z dobro novico. Zrasli so mi brki. Ne boste verjeli, da so v enem tednu zrasli enako dolgi, kot sem jih imela prej. Otroci so pozabili, da jih nisem imela, odrasli pa smo se držali dogovora.

Naja Kovač, 4. a

Ko odeja postane leteča preproga in stol leteči pes

Zofka je deklica, ki si zelo želi psa. Mamo je rotila tri tedne, da bi ga dobila, pa ni pomagalo. Mama ji je svetovala, naj si ga predstavlja. Toda Zofka tega iz principa ni hotela storiti. Ko je vsa razburjena šla v sobo (luč je bil ugasnjena) in sedla na odejo, se je zgodilo tole ...

Zofka je kar naenkrat letela po zraku, na prelepi preprogi pa so (razen modre barve) bili še prekrasni vzorci roza, rumene, rdeče, oranžne in vijolične barve. Ko je pogledala svoje noge, so na njih bile hlače, prav tako z vzorcem. Največje presenečenje je bilo (no, vsaj Zofka je tako mislila) to, da je na glavi imela trak, prav tako z vzorci. Začela je vriskati, peti in plesati, seveda na preprogi. Pa veste zakaj? Ko se je obrnila v desno, je zagledala letečega psa. Bil je pasme labradoodle in imel je krila. Bil je še mladiček. Kako je bil luškan! No, Zofka in labradoodle sta letela nad New Yorkom, Azijo, Avstralijo, Grčijo in Indijo. V Grčiji sta se ustavila. Zofki so tam dali tradicionalna grška oblačila za mlada dekleta, labradoodlu pa majhno belo ogrinjalo. Čudili so se Zofkini leteči preprogi in labradoodlu s krili. Dali so jima tudi prostor v tradicionalnih hišah Grčije. Tam sta ostala tri dni. Po treh dneh sta se odpeljala naprej. Tokrat sta letela nad Nizozemsko, Škotsko, Veliko Britanijo, Indijskim oceanom in nad Londonom. Toda ko sta skoraj že prečkala Atlantski ocean, se je Zofki pred očmi stemnilo. Ko jih je odprla, je pred sabo zagledala mamo. Vsa vzhičena je zavpila: »Kje je leteči labradoodle in kje je moja leteča preproga?« Mama ji je rekla, naj pogleda sobo. Zofka

je šla prižgat luč. Ko je pogledala po sobi, jo je skoraj kap. Odeja je bila na tleh, stol je bil prevrnjen in na njem so bila vilina krila, njeni dve vedri vode, ki ju je imela za zalivanje rož, sta bili polita. Zofka je zavpila: »Zakaj sem si to samo domišljala?« Mama je rekla: »Glej, Zofka, dobro veš, da vse, kar si domišljaš, ne more biti res, zato bova z letalom šli v Grčijo.« Zofka se je nasmehnila in hkrati razžalostila. Spet je pomislila na letečega labradoodla. A je spet postala vesela, ko je mama izza hrbta potegnila dva mladička – labradoodla. Zofko je spet skoraj kap, tokrat ne zaradi žalosti, temveč zaradi veselja.

Lena Gračner, 4. a

Psička Lori se spremeni v samoroga

Jaz in moja psička Lori sva se igrali na dvorišču. Nenadoma se je Lori začela čudno obnašati. Zazdelo se mi je, da je že zelo utrujena od igranja, zato sva odšli domov.

Naslednje jutro sem jo šla nahraniti. Ko sem prišla do njene postelje, pa tam ni bilo Lori, ampak pisan samorog. Postalo me je malo strah. Samorog se je z glavo podrgnil ob mene in me tolažil. Pokazal mi je, naj sedem nanj. Ko sem zbrala pogum in ga zajahala, je poletel. Hotel mi je pokazati, da me ima rad in da bi rad z mano potoval po vsem svetu. To mi je bilo všeč in zato sva najprej poletela v sončen Rio. Tam je bil festival ljubkih mask. Mojega samoroga so povabili, da se jim pridruži na festivalu, ampak ni hotel, saj je bilo veliko živali preoblečenih v mačke, katerih pa ne mara. Zato se je odločil, da poletiva nekam drugam. Poletela sva visoko med oblake, kjer sva srečala zlato zebro z mavričnimi krili. Hotela sva jo spoznati, ampak zebri se je zelo mudilo. Zanimalo naju je, kam tako hiti, zato sva ji sledila. Nato je odšla v dvorano. Na vratih pred dvorano je bil plakat. Na njem je bil moški in pisalo je, da nastopa kralj Zebrik. Postala sva radovedna, zato sva vstopila. Naenkrat zagledava na odru moškega, ki se meče po tleh in govori vice. Bil je komedijant. Po končani predstavi sva se spet odpravila raziskovat svet. Prišla sva v neki čarobni kraj, kjer je bilo vse roza in polno flamingov. En flamingo je najbolj izstopal, saj je imel poleg vseh roza peres zraven še modra peresa. Zato je bil poglavar vseh flamingov. Ko so naju zagledali, so naju prišli pozdravit in začeli spraševati različne stvari. Nato je naenkrat začela roza barva flamingov bledeti. Nebo je postajalo sivo. S samorogom sva hotela odleteti stran, toda nisva mogla, ker ni več imel kril. Vse je postajalo vedno bolj čudno in naenkrat je nekaj počilo.

V tistem trenutku sem odprla oči in se zavedala, da sem vse to sanjala. Pogledala sem okoli sebe in ugotovila, da me je zbudil pok, ko je Lori v moji sobi prevrnila kozarec.

Mija Krempl, 4. a

Petrove dogodivščine

Sredi lepega dne – začelo se je že temniti – sta Petrova starša ugotovila, da je hladilnik čisto prazen. Le kaj bodo sploh imeli za večerjo? Petrova starša sta se odpeljala v trgovino, medtem je Peter ostal doma. Družinska hiša je stala tik ob gromozanski cerkvi. Petrova starša sta se ravnokar odpravila.

Peter se je začel igrati. Ura je odbila pol osem, zvonik na tamkajšnji cerkvi je tako zazvenel, da se je Peter tako ustrašil, da se je v hipu skril pod posteljo. Ko je po nekaj minutah prišel izpod postelje, je ugotovil, da ga napadajo strašni gusarji z raznih otokov. V hipu se je hiša spremenila v grad – visok, trden ... Dvorišče se je okoli hiše prelevilo v velik obrambni jarek. Peter je odhitel, še prej pa hišo zapečatil. Ko je to storil, je ura odbila osem. Spet je cerkveni zvonik nekako »zakrulil«. Še v istem trenutku je Peter zavpil: »Zdaj gremo v napad!« Okna v zgornjih nadstropjih so se spremenila v topove. Začela se je »tretja svetovna vojna«. Vojaki so se borili za svojo domovino, svoj grad. Takrat so se tem piratom pridružili še Turki in Italijani. Joj, to je bilo res grozno za videti! Peter je svojim vojakom prisegel: »Jaz kralj, poveljnik Peter II bom varoval to deželo in ta grad.« Čeprav je že slabo kazalo, se Peter ni vdal. Nasprotno, zaklel se je, da bo branil ta grad. To sem sam videl na svoje lastne oči, saj sem vse dogajanje v živo dokumentiral iz bližnjega skrivališča. Hiša se je sama od sebe nenadoma čudno povečala – za kar tri nadstropja. Tretje nadstropje je bilo strogo zavarovano. V njem so se odvijali najpomembnejši sestanki. Ura je kmalu odbila pol deset.

Petrova starša sta obtičala v lokalnem prometu. Kdaj bosta le prišla domov?

Takrat so Turki in Italijani pripeljali svoje (kar velike) topove, namreč napad se je pravzaprav šele začel. Peter je bil tako jezen, da je nanje poslal svojo vojsko. Iz skrivne sobe je poletel s super skrivno nevidno super pro raketo, vojaški model 320 super na brno. Takrat je prosil prijatelja Marka Mesečnika, da naj s svojimi prijatelji nekaj ukrene. Oba sta se strinjala, saj so Mesečnika pred kakšnimi tremi dnevi napadli še hujši pirati, kot zdaj napadajo Petra. Ja, ta fant je res imel bujno domišljijo. Peter se je vrnil pod super skrivnim mostom. Ko je prišel na zemljo, je po super skrivnem modernem telefonu poklical. Saj to ni kar tako, ker če bi bil to le neki navaden, ne super telefon, bi lahko pirati prestregli klic. Še preden je opravil klic, se je pojavil njegov mlajši brat Janez. Skupaj sta še enkrat prisegla, da bosta varovala to deželo. Vojska je začela slabeti. Poklicali so vse vojake, da si nadenejo sončna očala. Tedaj je Marko poklical Mesečnika in mu naročil, naj osvetli luno, da se bodo vojaki – pirati, Italijani in Turki – zaslepili. To se je zgodilo. Prispele so še druge Petrove letalske enote. Napadalci so se ustrašili in se skrili v druga svoja bližnja skrivališča oz. taborišča. A Peter je že koval nov

načrt. Poklical je tudi svoje druge prijatelje. To so: Super razmagneteni fant, super gospodična Mična, Spider-Man in Batman. Vsi skupaj imajo res dober načrt. Napadalce smo spravili v kot. Pri odvijanju te zgodbe sem napreč pripomogel tudi jaz. Brž ko smo nekako »vdrli« v taborišča, nismo našli nikogar. Gospodična Mična je s svojimi »telekineznimi« očmi izsledila to mešanico piratov, Italijanov in Turkov in izvedela, da bodo kmalu oropali gostišče pri Hrustljavi dami. Tam je bilo vse tako omikano in čisto. Oropali pa ga bodo zato, ker dnevno prinaša velike dobičke. Ti razbojniki pa so hlepli samo po slavi in denarju. Ura je bila že skoraj polnoč – zato se je gostilni približeval ropar, mi pa smo že tudi skoraj prispeli na kraj ropa. Skrivaj smo oboroženi vstopili pri zadnjem vhodu, nepridipravi pa so čakali pred sprednjimi vrati. Hitro smo poklicali madam Roseel, če nam lahko pomaga in na ta naslov pošlje vso vojsko in osebje, ki nam bi pomagalo. Peter je bil neučakan in se je sam nekje v prostoru skril. Nameraval je ujeti te nepridiprave. Bila je tema.

Zapel si je:

*Nekje v malem mestecu »gostilnica« stoji,
kmalu bo oropana,
varnost že preži.*

Vstopili so v gostišče. Ker je bila tema, niso ničesar videli. Preden so se spomnili na svetilke, jih je »treščila prava strela«. Peter jih je takoj brez milosti spravil v kot, da niso mogli nikamor več. Vzklikali so: »To je junak!« in to nenehno ponavljali.

Peter pa si je zapel:

*Oj, ti poredneži, pravi lahkomerneži,
zdaj pa greste v zapor,
tam vas čaka »lekcija«.*

Tako se je vse skupaj nehalo. Peter je postal pravi junak, vsi so ga nenehno trepljali po ramenih, vsi so se veselili. Kmalu so se odpravili domov. Peter se je domov odpeljal z luksuznim pro 420, novim modelom ferrarija, po poti pa si je prepeval:

*Vse se dobro izteklo je,
zdaj pa pojdem v mestece.*

Ko je Peter prišel domov, ga je čakalo prav posebno presenečenje. Na tleh je stal prav poseben časovni stroj. V hipu je pritisnil na gumb in vtipkal letnico *1*9*6*2*. Odpravil se je namreč na koncert rock skupine The beatles. Imel se je zelo lepo.

Ko se je vrnil, si je umil zobe in odšel v posteljo. Še preden je zaspal, sta se vrnila starša. Za Petra sta imela pripravljenih kar nekaj opravičil. Vsi skupaj so pojedli zelo zasluženo večerjo. Peter je končno zaspal in se narahlo zazibal v nove dogodivščine in doživetja.

Luka Dobaj, 4. a

Podružnični utrip ...

Vezalkine sanje

(Nadaljevanje zgodbe)

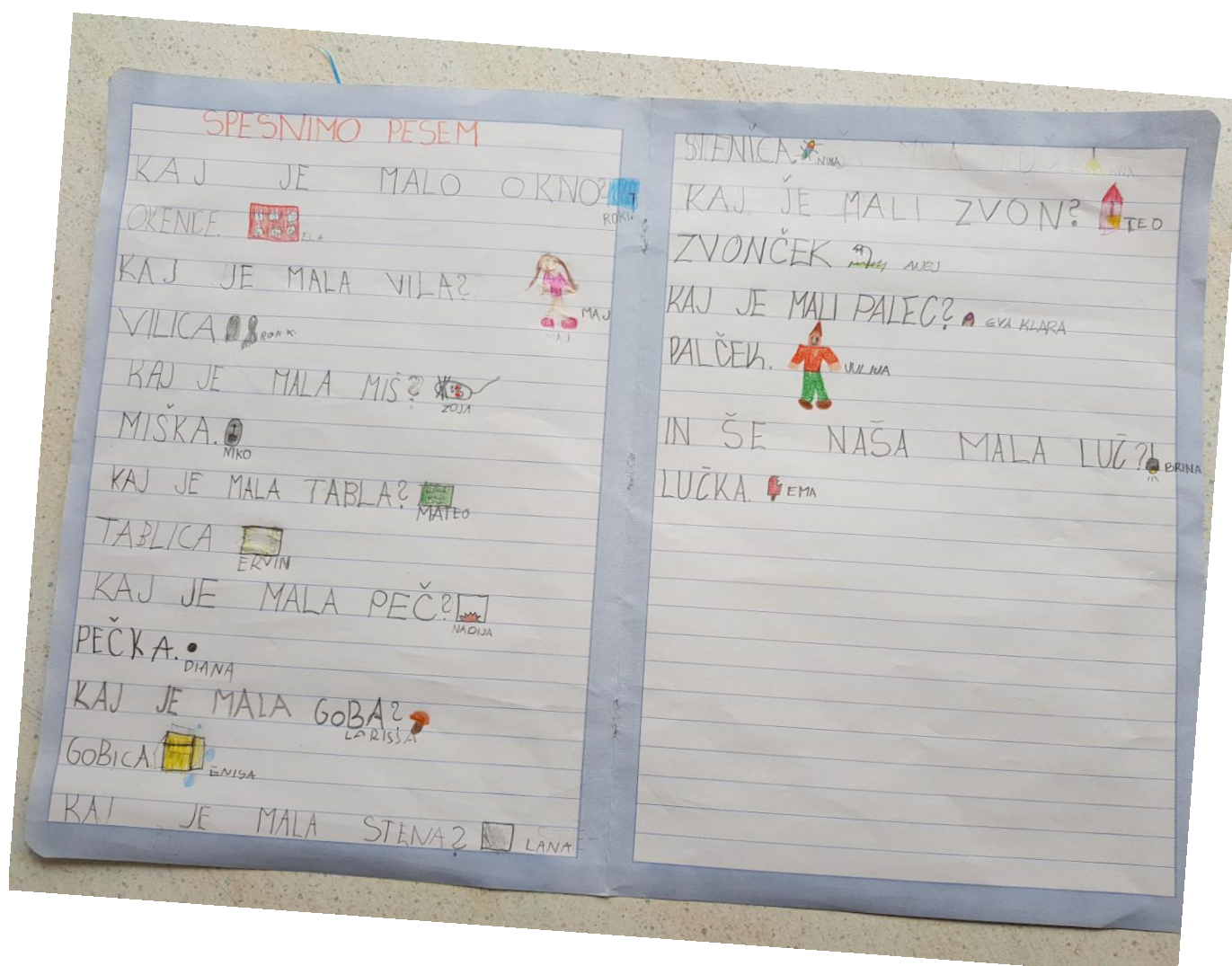
Vezalka je bila prestrašena, saj vsakdo ve, da vsak, ki je v loncu in se kuha, postane »zažgan«, nato pa več ne živi. Ko je Peter dal pokrov na lonec, je vezalka začutila vročino. Videla je, da so se rezanci zvili, in je vedela, kaj to pomeni. Peter je dvignil pokrovko in jih s cedilom odcedil. Vezalki se je ponudila priložnost, da pobegne. Pobegnila je skozi luknjice v cedilu in odšla v gostilno – v Petrovem čevlju. Videla je, da strežejo špagete z omako. Vezalka je omedlela in padla na tla. Pobralla jo je rdeča vezalka. Rumena vezalka se je zaljubila v njo. Skupaj sta jedli torto v obliki srca. Ko sta pojedli torto, sta odšli v kino. Tam sta gledali film o vezalki, ki je bila zelena in se je borila s polhom. Končno sta bili v dvorani, v kateri je nastopal slavni MARTINO GRIP. To je bil zelo slaven pevec v deželi vezalk. Bil je zeleno-modre barve. Obe sta ga zelo oboževali. Vezalka je bila žalostna. Rdeča vezalka je odšla domov. Rumena vezalka je odšla ven iz čevlja in se nastavila tako, kot je bila prej. Peter si je obul čevlje z rumeno vezalko in si jih prvič zavezal sam – brez da bi jih zavezala mama.

Maja Vučko, 4. a

ŠALICA ALI MALA ŠALA

V 2. C-RAZREDU SMO ISKALI
POMANJŠEVALNICE IN SE Z NEKATERIMI
BESEDAMI POIGRALI, SAJ SE JIM JE
SPREMENIL POMEN. PREBERITE, KAKO JE
NASTALA NAŠA RAZREDNA PESEM.

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Bil je en teden pred zimskim športnim dnem, ki ga je organizirala naša šola. Razmišljal sem, zakaj je športni dan sploh pomemben. O tem sem povprašal še svojega najboljšega prijatelja Miho. Odgovoril mi je, da zato, ker se gibamo, skrbimo za svoje zdravje, se družimo, bolje spoznavamo in se ob tem še zabavamo. V šoli so nam ponudili več zimskih športov in midva z Miho sva se odločila za smučanje. No, jaz nisem ravno smučal, ampak sem bordal.

Na smučišče smo se odpravili z avtobusom. Vožnja je bila zelo zanimiva. Ko smo se pripeljali na cilj, smo zagledali lepoto tega smučišča in bili navdušeni. Najprej smo deset minut čakali učitelja, ker je šel kupit smučarske karte, nato pa smo se odpravili na težko pričakovano smuko. Ko smo prismočali do konca proge, smo izvedeli, da ima en učenec nekaj težav pri smučanju, zato mu je učitelj predlagal sankanje.

Ko smo se znova vrnili na vrh, smo pojedli sirove štručke in pili sok, nato pa znova odšli na belo stezo. Ta pa je bila zame skoraj nemogoča zaradi dokaj položne smeri in zato mi je moj prijatelj pomagal tako, da me je vlekel s smučarsko palico, dokler se ni utrudil. Takrat mi je priskočil na pomoč učitelj. Bilo je naporno, a zanimivo.

Nekako smo prišli do konca, do vlečnice s sidri, na katerih sem se peljal skupaj z Mihom. Tako, in znova smo prispeli na vrh zasnenežnega smučišča. Nekaj minut smo počakali še učitelja, ki je med vožnjo s sidrom izgubil smučarsko palico. Ker brez nje ne gre, se je spustil s sidra, jo pobral in počakal na novo sidro. Na srečo se je vse dobro končalo. Ko smo ga zagledali, smo bili veseli, saj smo vedeli, da lahko nadaljujemo s smučanjem. Še dvakrat smo se spustili po hribu in pri tem zelo uživali. Učitelj je želel, da se še enkrat spustimo po kratki in položni smeri, mi pa smo ga prosili, če lahko gremo na Pisker. Najprej nam ni dovolil, nato pa je popustil in odpravili smo se po povezovalni smeri do zelenega mesta. Ko sem zagledal to zimsko lepoto, mi je kar zastal dih. Seveda smo progo hoteli takoj preizkusiti in po njej smo se spustili dvakrat. Veseli smo bili, ker smo lahko preizkusili zimske radosti na tej prečudoviti snežni strmini.

Približeval se je čas za odhod proti šoli. Pred tem smo se še posladkali s sladkarijami iz naših nahrbtnikov. Ko smo se pripeljali pred šolo, smo iz prtljažnika avtobusa vzeli smuči in sanke ter odhiteli domov, kjer nas je že čakal topel čaj, ki so ga skuhale naše mame.

Ta športni dan mi je bil zelo všeč.

Miha Varžič, 6. a

POBIRANJE JABOLK

Jabolko je zelo zdrav sadež. Pravijo, da eno na dan odžene zdravnika stran. Strinjam se s pregovorom in vem, da je zdravo jesti to sadje, saj vsebuje veliko vitaminov. Z jabolki je treba ravnati zelo spoštljivo. Kaj pa, če se ta sadež znajde na tleh?

No, o jabolkih, ki so padla na tla in jih je bilo treba pobrati, je pa zgodba, o kateri vam bom pripovedoval v naslednjih vrsticah.

Med poletnimi počitnicami sem zelo užival, saj so ti dnevi namenjeni brezskrbnosti in razposajenosti. Se pa takrat lahko tudi marsikaj zgodi. Med mnogimi dogodki si bom še posebej zapomnil tistega, ki se je zgodil neko nedeljo.

Bil je torej prijeten nedeljski dan, natančneje 9. september, ki smo ga preživel pri babici. V tem popoldnevu sem hotel obiskati prijatelja Erika, ki je eden redkih fantov v vasi moje babice, s katerim se družim. Prav takrat, ko sem se že odpravljal k njemu, je ati ugasnil kosilnico, s katero je kosil travo, in mi z obrazom namignil, da bo bolje zame, če ostanem pri babici in grem pomagat mami pobirati jabolka s tal. Zelo sem se razjezil, upravičeno, saj sem namreč isto stvar počel že prejšnji dan okoli dve uri. Prosil sem ga za milost, za razumevanje, toda nič ni pomagalo. Bil sem obsojen na uro in pol bolečin v križu, potenju, lakoti in seveda pobiranju jabolk.

Jezno sem si obul škornje in odcapljal do prve jablane. Naj povem, da na babičinem travniku nista le dve takšni drevesi. Ne, cela horda jih je, okoli dvajset. Pri delu nama je pomagala tudi sestra Neža, ki se je tega dela prav tako neizmerno »veselila«. Proti koncu se nam je pridružila še babica. Verjemite, ni hujšega dela od pobiranja jabolk na tej sončni strani Alp, sploh če se to dogaja v nedeljo, ko si želiš, da bi bil s prijateljem. Še danes podoživljam travme zaradi tega opravlila. Najhuje pri vsem tem pa je bilo to, da sem moral še sem in tja nositi presneto »kišto«, ki sem jo nazadnje z vso jezo vrgel nekaj metrov daleč in zavpil: »Dovolj imam teh jabolk!«

Po teh besedah sem se ulegel na tla. Nisem dolgo počival, ko sem zaslišal očetov glas, da smo delo opravili. Super. Čeprav sem se prej neznansko jezil zaradi delovne nedelje, sem bil sedaj ponosen nase, saj sem vedel, da sem opravil dobro delo. Jabolka so bila spravljena v posebnem prostoru, babica je bila vesela, jaz pa tudi, ker sem videl nasmeh in zadovoljstvo na njenem obrazu.

Filip Gračner, 7. b

KO MISLIŠ, DA BO VSE ŠLO PRAV

Začel se je najlepši letni čas. Zima in z njo čudoviti božični prazniki, ki smo jih letos želeli preživeti pri teti, daleč nekje pod švicarskimi Alpami.

Nekega lepega dne smo se v zgodnjih jutranjih urah, ob dveh zjutraj, začeli odpravljati na pot. Bilo je mrzlo in jaz bi še najraje ostala v svoji topli postelji. Še vsa zaspana sem se debelo oblekla in zavila v šal, medtem ko se je sestra takoj prebudila in navdušena čakala na odhod. Preden smo se podali novim dogodivščinam naproti, je oče preveril, ali so v hiši izključeni vsi električni aparati ter ugasnjene luči.

Odhod. Po dolgih urah vožnje smo prispeli na cilj. Ura je bila devet zjutraj. Teta nas je s sorodniki že nestrpno pričakovala in našega prihoda so se vsi razveselili. Čakal nas je pa že tudi slasten avstrijski zajtrk. Teta nam je ob prijetnem jutranjem kramljanju predstavila načrt, v katerega so bili vključeni izleti in ogledi različnih dogodkov. Naporno, a vznemirljivo in zanimivo. Vsi izleti in ogledani dogodki so bili čarobni. Seveda pa ni šlo brez zapletov. In to prav pri meni. Med hojo sem namreč začutila, da me v podplatu nekaj tišči, ščemi. Temu najprej nisem posvečala prevelike pozornosti, a naslednje jutro je bilo drugače. Podplat me je bolel in srbel, tako da nanj nisem mogla več stopiti. Starši so mi ga pregledali in vsi so le strmeli. Kako tudi ne, ko pa so v njem videli dolgo vijugasto premikajočo se stvar. Zakričala sem: »Groza, a imam v podplatu črva?!« Nihče mi ni znal odgovoriti, jaz pa sem se počutila zelo neprijetno in prestrašeno.

Odločili smo se, da bo najbolje, da gremo v bolnišnico. Tu sta me najprej pregledala dva zdravnika, a ker se nista mogla odločiti, kaj naj naredita, sta poklicala specialista infektologa. Tudi on je le opazoval moj podplat in ob tem molčal. Naposled je moja mami predlagala, naj mi to reč izrežejo ven. Zdravniki so se strinjali, jaz pa sem bila spet prestrašena, saj nisem vedela, kaj me čaka. Zaskrbljena sem spraševala mamo, kaj mi bodo naredili, ali bo bolelo ... Mama me je mirila in tolažila, da bo to opravljeno v dveh minutah. »Dobro, če mama tako reče, potem bo že držalo,« sem razmišljala. Začeli so s posegom. Ni bilo hudo in zdravniki so delo opravili prej kot v dveh minutah. Povedali so mi, da je moj podplat »krasila« žička novoletnega okraska. Potegnili so jo ven in mi jo dali za spomin. Dobila sem tudi zdravila za lajšanje bolečin, če bi se te pojavile. Zares zanimiv dogodek, in to na počitnicah, med prazniki. Vesela sem, da se je dobro končalo.

Preostanek počitniških dni smo preživeli zelo aktivno, tako kot je načrtovala moja teta. Bilo je zelo lepo in nepozabno.

Vanesa Muršec, 7. a

V OPBD2 se radi igramo z naravnimi materiali.

V OPBD3 radi sestavljamo ...

KNJIGA JE STRAŠNO ZANIMIVA

Knjiga je strašno zanimiva.

Pomaga ti zbežati pred domačo nalogo
in te popelje na potep,
tudi v drug svet.

Lahko si kraljična
ali pa princ, celo škrat
ali pa detektiv.

Lahko pa si celo neustrašen pobalin.

In vedno po odlični zgodbi,
polni dogodivščin,
te knjiga varno popelje nazaj
in znova se ti ponudi
v nepričakovanem obratu.

Klara Sprinčnik, 7. a

Matevž Topolovec, 4. a

Mija Kreml, 4. a

RAZMIŠLJANJE DEVETOŠOLCEV OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

Končujem 9. razred Osnovne šole Miklavž na Dravskem polju, v katero sem vstopila, ko sem imela šest let. Tu sem se učila pisati, brati, računati ... Zelo sem se trudila, da bi imela čim lepše ocene in da bi se čim bolje razumela s sošolci ter z učitelji. Srečna sem, ker sem obiskovala to šolo in da sem uspešno prišla do konca 9. razreda. V času šolanja smo preživeli vesele in manj vesele, včasih zelo žalostne trenutke. Ob njih smo se marsikaj naučili in pridobivali življenjske izkušnje.

Z nekaterimi vrstniki sem se dobro razumela. Naše poti se bodo kmalu ločile. Vstopili bomo v različne srednje šole in se podali novim izzivom naproti. Četudi se bodo naše poti ločile, sem prepričana, da se bomo še kdaj srečali in obujali spomine na osnovnošolska leta. Pogrešala bom svoje sošolce in sošolke, saj smo bili super razred.

Emanuela Štrucl Rojko, 9. b

Šolsko leto se zaključuje in to za nas, devetošolce, pomeni, da zapuščamo osnovno šolo. Devet let smo se družili, se učili in se imeli lepo. Verjamem, da bo vsakomur težko, ko se bomo razšli. Mislim, da smo vsi devetošolci začeli spoznavati, da se zelo hitro približuje konec šolskega leta, zato sedaj želimo čim bolj izkoristiti skupne trenutke. Tako so naši odmori izpopolnjeni z druženji, v katerih ne manjka smeha, resnih in manj resnih pogovorov ... Pogrešal bom prijatelje, skupno trepetanje pred testi, spraševanjem, skupno petje, pripovedovanje šal. Pravzaprav bom pogrešal vse in zato bom te dneve, ki me ločijo do zaključka šolanja, izkoristil kar se da dobro.

Tadej Plošinjak, 9. a

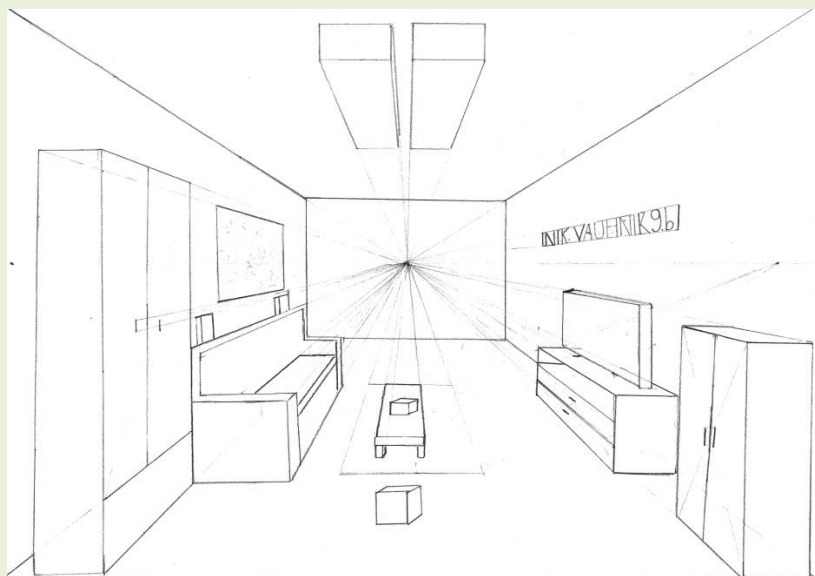
Moja osnovnošolska pot se je začela na Podružnici Dobrovce, kjer sem znanje nabiral do 4. razreda. 5. razred sem obiskoval na OŠ Miklavž. Zdaj, ko končujem osnovnošolsko pot, se spomnim le lepih dogodkov. Slabe sem pozabil. Pred tremi leti si nisem mislil, da bom kdaj rekel, da mi bo ta šola ostala v lepem spominu in da jo bom pogrešal. Sedaj to pravim. Pogrešal bom svoj razred, sošolce in prijatelje.

Aljaž Hedl, 9. c

Preteklo je devet let šolanja na tej šoli. Preživel sem veliko lepih, veselih, zabavnih in nepozabnih dni. Pridobival sem znanje in spoznaval prijatelje. S sošolci sem se ves čas dobro

razumel in menim, da sem v najboljši skupini. Mnoge od njih bom pogrešal. Bliža se torej konec šolskega leta. Po eni strani mi je žal, ker zapuščam to šolo, po drugi pa se veselim sprememb in sem pripravljen na nove izzive v srednji šoli.

Nik Vauhnik, 9. b

Nik Vauhnik, 9. b

Aljoša Podkrajšek, 9. b

Naravoslovni dan *Recepti naših babic v 3. b*

PROJEKT JEM DRUGAČE, JEM DOMAČE!

Tretješolci smo se s starši udeležili delavnice v okviru projekta *Jem drugače, jem domače!* Starši so se udeležili kratkega predstavitvenega predavanja lokalnih pridelovalcev hrane, tretješolci pa so si pripravljali slastne sadne smootije in se srečali s svojim športnim idolom.

Priprava sadnih smootijev

Srečanje s športnim idolom ...

Ga prepoznate?

Bilo je nekoč ...
 Iz časa naših babic in dedkov ...
 ... in danes izpod spretnih rok učencev 3. B

LIČKANJE IN LUŠČENJE KORUZE

LUŠČENJE FIŽOLA

TREBLJENJE BUČ

... OB ZAKLJUČKU DELA PA SEVEDA ŠE MALICA ...

Abeceda

Joj, abeceda!
 Kako mi še ne gre.
 Saj sem komaj prvi razred.
 Gospa učiteljica pravi:
Nisi ptiček,
da bi kar letel skozi okno.
Še za letenje se je treba učiti.
Zdaj veš, zakaj se je treba učiti?
Ja, vem.
 Tine je zdaj pridno vadil abecedo.
 Naslednji dan je dobival same »zume«.
 Zdaj Tine ve,
 da se ne uči za šolo,
 marveč za življenje.

Žiga Slemenjak, 2. a

Postal bom pesnik

Komaj čakam zvonček prvi, da pomlad
 naznani – pomlad že namreč čaka,
 ptiček se zbudi.

 Sonce sije, zvonček zvoni, pomlad prihaja,
 ptiček poleti.

 Če hočeš videti zvezde, če hočeš videti noč,
 počakaj do večera, da videl boš to moč.

 Če hočeš videti sonce, če hočeš videti dan,
 počakaj še do jutra, da vidiš ta svet.

 Ta svet je poln zanimivosti, veselja.

 Svet je lep, ko vidiš zabavo.
 Ko vidiš ta svet, takrat vidiš vse,
 kar imaš rad, rad, rad.

Tit Planinšek, 2. a

RaP – Razgibajmo prstke

Učenci 1., 2., 3. in 4. razredov Podružnice Dobrovce smo pridno in z veseljem obiskovali dejavnost Razgibajmo prstke. Pod budnim očesom mentorice Saše Stanković smo si izdelali ogromno zabavnih igráč. Pod našimi spretnimi prstki so nastale igráče lovljenja, mega spomin, križci-krožci, namizni nogomet malo drugače, tenis z baloni, igráče ciljanja v tarčo in mnoge druge zabavne stvari.

NAROBÉ SVET

Žiga žaga,
krava kraka,
ja ja ja.

Metka šla v kurnik,
kura šla v ribnik.

Žan Zorko, 3. a

Lan Perko, 3. c, Tihožitje

Veronika Meininger, 3. c, Tihožitje

Teo Nahtigal, 3. c, Tihožitje

Nik Ivanišević, 3. c, Tihožitje

Nuša Herceg, 3. c, Tihožitje

Tian Emeršič, 3. c, Tihožitje

Lana Mirt, 3. c, Tihožitje

Naja Koren, 3. c,
Šopek v vazi

Miha Podgorelec, 3. c,
Šopek v vazi

Teja Pekez, 3. c, Šopek v vazi

Eva Munda, 3. c,
Šopek v vazi

Nuša Herceg, 3. c,
Šopek v vazi

Vanessa Vidovič, 3. c,
Šopek v vazi

Tinkara Zidar Zečević, 3. c,
Šopek v vazi

Lan Perko, 3. c,
Šopek v vazi

Alex Krunić, 3. c,
Šopek v vazi

Lana Mirt, 3. c, Šopek v vazi

Žiga Lobnik, 3. c,
Šopek v vazi

Živa Žitnik, 3. c,
Šopek v vazi

Taja Tkalec, 3. c,
Šopek v vazi

Alina Milošič, 3. c,
Šopek v vazi

Žan Veber, 3. c, Šopek v vazi

Tia Šprem, 3. c, Šopek v vazi

Veronika Meininger, 3. c,
Šopek v vazi

Taja Tkalec, 3. c, Tihožitje

Alina Milošič, 3. c, Tihožitje

Žan Veber, 3. c, Tihožitje

Vedad Suljić, 3. c, Šopek v vazi

KAMERA

Brez kamere ne gre,
Brez kamere ne gre!
Rabi jo vsak, da zabeleži svoj korak,
kaj ne, junak?

S kamero posnameš vse,
s filtrom ali pa ne!
Rabi jo vsak, da zabeleži svoj korak,
kaj ne, junak?

Na počitnice jo vzame vsak,
Kaj ne, junak?
Posnameš vsak svoj korak,
za spomin sladak.

Brez kamere ne gre,
Brez kamere ne gre!
Rabi jo vsak, da zabeleži svoj korak,
kaj ne, junak?

Pesem Kamera: učenec Vedad Suljić iz 3. c, avtor pesmi, se je udeležil podelitve nagrad v Divači, prejel je namreč prvo nagrado za omenjeno pesem na natečaju Mlada Vilenica.

Vid Repnik, 8. B

Jan Samuel Štrucl Rojko, 8. b

DEŽELA PICERIJA

Za to deželo moraš imeti predpasnik, za vse sestavine moraš na pamet vedeti, katera je za kaj. Tam se učijo imeti čim bolj čiste roke. Najpomembnejši predmet v šoli je peka pic. Če ne znaš peči pic, moraš oditi iz dežele. Najpogosteje se naselijo v Avstrijo.

Živa Žitnik, 3. c

DEŽELA CUKRARIJE

Ta dežela je na drugi strani mavrice. Do tja je nevarna pot. Da prideš tja, se moraš dobro pripraviti, da te ne ulovijo pasti. Prečkati moraš tri hribe, pet mlak, tri manjše reke in mavrico. Ko si tam, ti majhni škratje prinesejo ogrlico iz sladkarij. Tam te čakajo še postelje iz čokolade, tuš iz dobro ohranjene kovine in spet krožniki, skodelice, posode, vilice, noži, žlice, in vse to iz sladkorne pene. Cukrarije niso nezdrave, temveč zdrave.

Imajo šole, v katerih se učijo:

- mahati,
- igrati,
- peti pesmi,
- jesti sladoled,
- učiti jesti sladkarije.

Največje pravilo je, če ne maraš sladkarij, te vržejo iz dežele.

Naja Koren, 3. c

DEŽELA KULARIJE

V deželi Kularije ni letnih časov. Prebivalcev je 500. V tej deželi ljudje niso debeli, namreč vse dneve se sprehajajo po ulicah. Obstajajo trgovine, v katerih ne rabiš plačevati, kjer se samo izmenjuje. Odrasli hodijo v službe in otroci v šole. V šolah se učijo raznovrstne predmete:

- gledanje na telefon,
- gledanje na pametno uro,
- poslušanje glasbe prek slušalk,
- kako hodiš kul,
- kje dobiš kul stvari,
- kako si kul.

Od 10.00 do 11.00 hodijo moški po ulicah kot kul fantje.

Miha Podgorelec, 3. c

KAJ JE TO ŠKODA

Po vzoru spesnila Veronika

Škoda, da so izumili stroge
starše, tate in mame,
škoda,
da za otroke uboge
veljajo prepovedi same,
škoda,
da ne obstaja svet sladkarij,
škoda,
da droni ne dostavljajo pošte na dom,
škoda,
da svet ni čist in ne prekrit z odpadki,
a najbolj škoda,
da od vzhoda pa do zahoda
nihče ne razume, kaj je to škoda.

*Veronika Meininger, 3. c***KAJ JE TO ŠKODA**

Po vzoru spesnil Nik

Škoda, da so izumili stroge
starše, tate in mame,
škoda,
da za otroke uboge
veljajo prepovedi same,
škoda,
da se ne je čokolade,
zaradi prepovedi zdrave,
škoda,
da vsak dan so ljudje večje barabe,
škoda,
da v svetu veljajo prepovedi same,
a najbolj škoda,
da od vzhoda pa do zahoda
nihče ne razume, kaj je to škoda.

*Nik Ivanišević, 3. c***LJUBEZENSKA ZA DEČKE**

Po vzoru spesnil Nik

Vame jih je bilo kar sedem:
ena Žana,
ena Tina,
ena Valentina,
ena Una,
ena Dušanka,
ena Saška,
ena Ema.
Jaz pa sem bil ves čas samo v svojo sosedo.
Ah, kaj hočem, takšno je pač življenje.

*Nik Ivanišević, 3. c***DEŽELA KOŠARKARIJE**

V deželi Košarkarije se največ igra košarka.
Tam pravi košarkarji jedo samo zdravo.
Hrano dobijo v hiši Vsejed. Tam lahko
dobiš kar koli za jesti. Imajo eno velikansko
šolo, a če ne ubogaš, so učitelji in učiteljice
strogi. Predmeti so:

- fitnes,
- tek,
- košarka,
- telovadba,
- način zdravega življenja,
- sproščanje,
- branje čarodejskih knjig.

Skozi deželo teče reka Košarnica. Po njej se
lahko s splavi vozijo škrti. Veliko hiš je v
obliki košarkarskih žog.

Lan Perko, 3. c

V OPB2B smo jeseni ustvarjali iz papirja. Z nastalimi izdelki smo polepšali šolske vitrine. V kotičkih pa je včasih nastala marsikatera zanimiva konstrukcija iz palčk. Ob delu smo se zelo zabavali in se prijetno družili med seboj.

Jesensko ustvarjanje

Gradimo

Moji športi

Jaz čisto vsak dan, razen za vikende, grem na plavanje. Vsak četrtek imam pohodništvo – hodimo v okolici Dobrovc. S seboj vzamem nahrbtnik. V njem imam vodo in rezervne čevlje ter oblačila. Gremo tudi na igrišče, kjer sem najraje na gugalnici in toboganu. Ko se odpravimo, gremo po Kamenčkovi poti. Rad imam različne športe, saj se rad družim s prijatelji.

Sergej Ristić, 4. a

Natečaj Snemimo roza-modra očala, OPB2B

SNEMIMO ROZA-MODRA OČALA

Vsak od nas je lahko kuhar ali pa zelo dober frizer.

Vsak od nas je lahko ...

Vsak od nas je lahko ...

Vsak od nas je lahko vse.

Vsak od nas je lahko vse.

Čisto vse.

Čisto vse.

Tara Pintarič, 3. a

SNEMIMO ROZA-MODRA OČALA

Tina se je raje družila s fanti kot s puncami. Želela je postati raziskovalka Atlantskega oceana. Fantje so se ji smejali in ji govorili, da ta poklic ni za punce. Tina pa je odločno rekla: »Dokazala bom, da sem lahko tako dobra kot vi ali pa celo boljša.« Potem se za fante ni več menila, ignorirala jih je. Prepričana je bila, da so nanjo ljubosumni. Leta so minevala in Tina je res postala raziskovalka Atlantskega oceana. Ta poklic jo je osrečeval.

David Vargazon, 3. a

Vrtiljak OPB2B in OPB2C

Vsak petek smo drugošolci del časa v OPB preživljali aktivno. Pri vrtiljaku dejavnosti smo se razgibali ob šaljivih štafetnih igrah, igrah lovljenja, talnih igrah, igrah s padalom in drugih športnih aktivnostih.

OPB1, ko smo sušili jabolčne krlje.

Predmet RaP – kulturna dediščina (6. r.)

Plakati, ki so prikazani v nadaljevanju glasila, so nastali pod mentorstvom učitelja **Matije Bačnika** v okviru RaP-a. Tematsko sta si dva in dva plakata sorodna. Na dveh so morali učenci pripisati ime k fotografijam (ki so jih predhodno naredili v naravi, ne da bi vnaprej vedeli, da bodo morali fotografije poimenovati) in dodati naslov plakata; na drugih dveh pa so si morali izmisliti zgodbo, pravljico in uporabiti fotografije, ki so jih predhodno naredili v naravi (zima) – prav tako ne da bi vedeli, da bodo to počeli. Pri tem so morali uporabiti svojo domišljijo in pokazati svojo kreativnost. Tako so nastali štirje plakati – imamo jih na hodnikih.

ČUSTVENA NARAVA

SONČNI VZHOD

SONČNA PRAVLJICA

VEČER

VS

NAPACNA IZBIRA

JUTRO

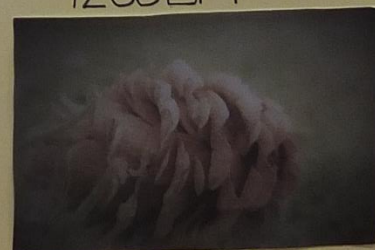

NE SKONČNA
POT

PREPAD

IZGUBA

PRIJATELJA

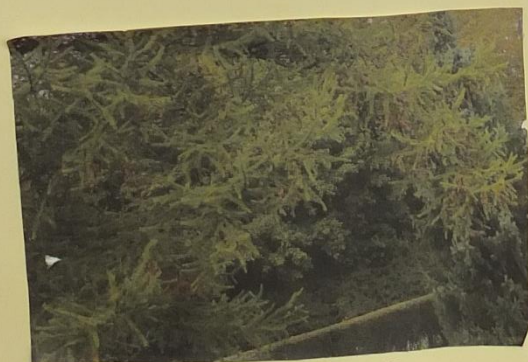
LJUBEZEN
NE POZNA
BARVE

JE SEN NE
POZNA MEJA

PRAVIČNA NESKONČNOST

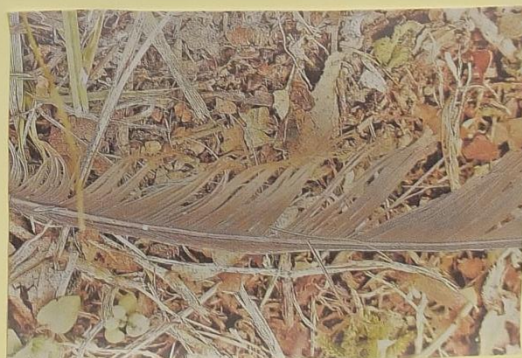
ZELENA VOTLINA

VRSTA ŽBOR

NEREŠLJIVA JESENSKA
SESTAVLJANKA

MRTVA NARAVA

1.

2.

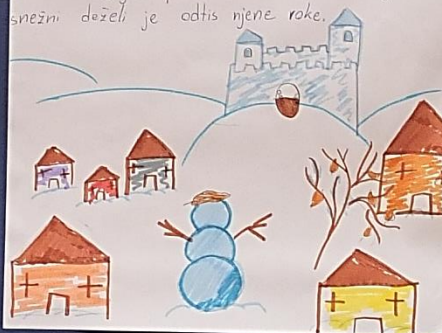

4.

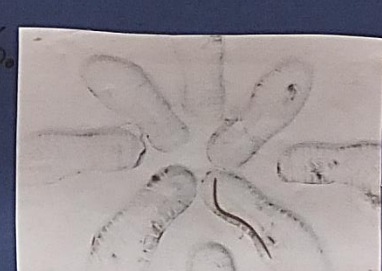

SNEŽENA KRALJICA

Bilo je lepo sneženo jutro v gradu se je zbudil snežak. Na enkrat je nehalo snežiti. Zlobna Snežena kraljica je hotela uničiti kraljestvo in ubiti snežake s snegom. Snežena kraljica je hotela zavesti snežake s stopinjami. Ampak staro modro drevo je snežakom povedalo pravo pot. Snežena vila je sneženo kraljico pokončala. Se danes nekje v snežni doželi je odtis njene roke.

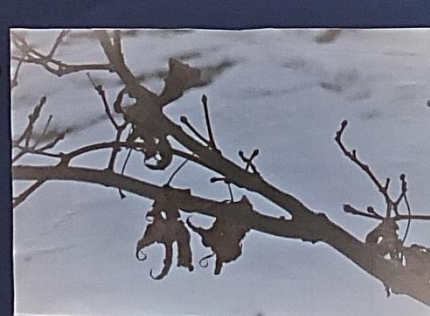
6.

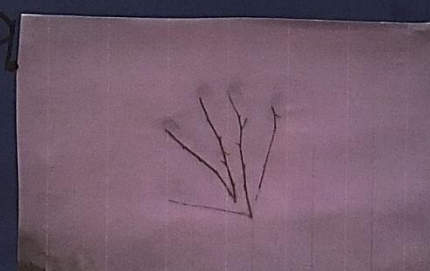
8.

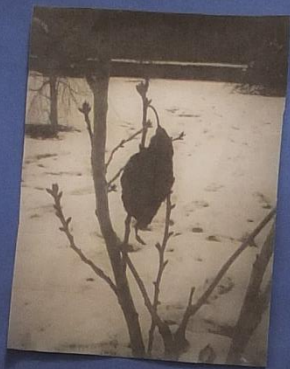

7.

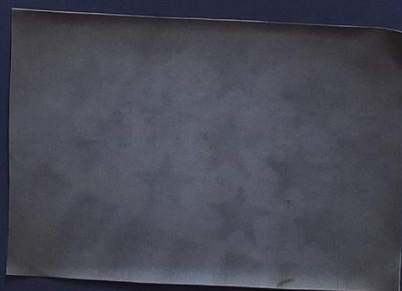
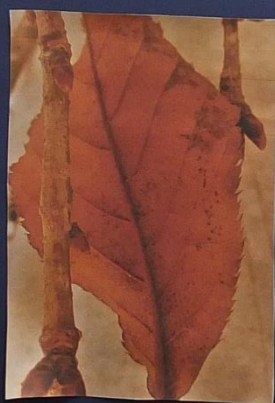
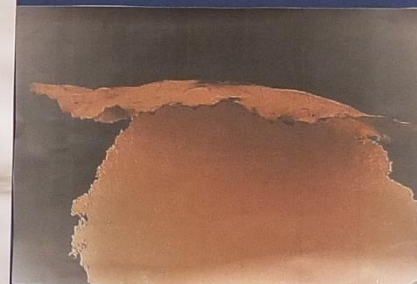
9.

Prijateljstvo za vedno

IGLAVCI IN LISTAVCI SO BILI VEDNO NAJBOLJŠI PRIJATELJI. TAKO JE BIL O VSE DO TAKRATKO JE NA SVET PRIJOKAL NAJHETEN IGLAVEC. IGLAVCI SO ČISTO POZABILI NA LISTAVCE. PRIBLIŽEVAL SE JE BOŽIČ IN LISTAVCI SO SI ZAŽELELI, DA BI SE LISTAVCI IN IGLAVCI PONOVO DRUŽILI. PRIBIA JE HUDA ZIMA IN V TEMNI NOČI SO SE PRIKAZALE TEMNE ZVEZDE. SNEG SE JE TOPIL IN NASTAL JE ŽLED. ZAJEL JE LISTAVCE IN NA POMOČ SO JIM PRISKOČILI IGLAVCI, KI SE ZIME NISO USTRAŠILI. KOT BLISK JE ČEZ NEBO PRILETEL UTALINEKIN VES ŽLED SE JE STOPIL. SPET SO SE ZDRUŽILI IN SKUPAJ PRIREDILI ZABAVO PRIJATELJSTVA. POVA BILI SO TUDI STORJE IN SKOPAJ SO ŽIVELI DO KONCA SVOJIH DNI.

SEJEM ALTERMED

Osnovna šola Miklavž na Dravskem polju je 16. marca 2019 sodelovala na sejmu Altermed v Celju. Letošnja tema je bila »Z JABOLKOM DO ZDRAVJA«.

Učenke 2. razredov so plesale in s tem ozaveščale, kako pomembno je gibanje za zdravo življenje, učenke 9. razredov pa so pripravile jabolčno sladico v kozarcu.

Na naši stojnici letos ni manjkalo najrazličnejših jedi in stvari, povezanih z jabolki, ki so jih naši učenci pripravili in ustvarili pod vodstvom svojih mentorjev. Pekli so jabolčno pito, jabolčni kolač, jabolčni štrudelj, rožičevo-jabolčno pecivo, ajdovo pito z jabolki ... Kuhali so jabolčni kompot in jabolčno marmelado, sušili jabolčne krljce ... Učenci podružnične šole so izdelali pretikanke, jabolka iz papirja, kaširana jabolka ...

Dan je potekal v prijetnem in sproščenem vzdušju. Ponovno smo uspešno zastopali barve naše šole, saj smo prejeli zlato priznanje.

Prispevek pripravila: Janja Štručl

LJUDSKO IZROČILO V PREHRANI

V sklopu mednarodnega projekta Roots se je rodila interesna dejavnost Ljudsko izročilo v prehrani ali krajše LIP. Svoje sposobnosti urimo v preizkušanju receptov naših babic in prababic, orientacije v kuhinji, v komunikaciji s širšim občinstvom na javnih prireditvah in še veliko več.

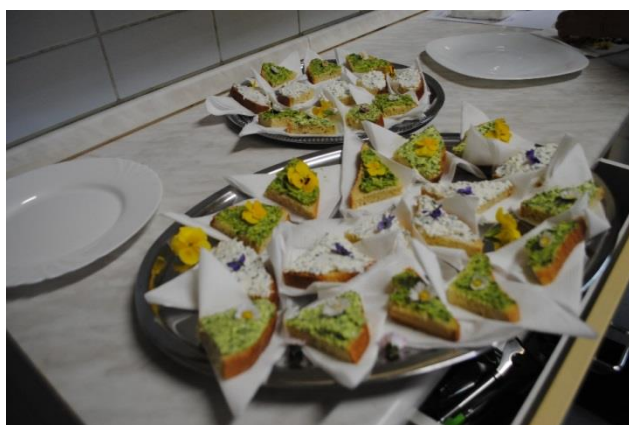
Za učenke in učence 6. razredov naše osnovne šole je bil najbolj pester mesec december, kjer smo pri interesni dejavnosti LIP pekli piškote, jih predstavili na bazarju v šoli in se udeležili dobrodelnega koncerta v Vilinskem mestu v Mariboru, ki ga organizira društvo Inner Wheel klub Maribor.

Prispevek pripravila: *Dolora Klasinc*

NABERIMO SI ZDRAVJA

V okviru EKO dneva, ko na šoli vsako leto obeležujemo dan Zemlje in se spomnimo dneva Voda, so učenke 8. razredov svoj dan preživele med zelišči. Spoznavale so različna zelišča, se seznanile z njihovo uporabo in vplivom na naše zdravje in življenje. Svoje bogate izkušnje s samo uporabo zelišč so jim podale članice društva za zdravo življenje Glog, ki so skupaj z učenkami pripravile štiri namaze in jim prikazale enostavno uporabo zelišč v našem vsakdanu. Svoje na novo usvojeno znanje o zeliščih so Lina, Sergeja, Liana, Tinkara, Gaja in Mischel strnile v poučne zloženke.

Prispevek pripravila: *Dolora Klasinc*

Obrekovanje

Obrekovanje ni lepa stvar,
vsakogar prizadene,
vsakogar užali.
Zato ne obrekuj, govori o sebi.
Ne poslušaj tistega, ki te užali.
Ustavi tistega, ki grdo govori,
naj se izobražuje o strpnosti,
naj ne obrekuje drugih ljudi.
Ustavi ga ti.

Vanesa Muršec in Dženita Berisha, 7. a
Dan za strpnost – STOP OBREKOVANJU
16. 11. 2018
MENTORICA: *Dolora Klasinc*

Zoja Škoflanc, 7. b

Moj šport

Rada se gibam. V šoli imamo pohodništvo – vsak četrtek. V okviru pohodništva hodimo v okolici šole. Ko hodimo, veliko klepetamo in opazujemo naravo. Rada se kotalkam po naši ulici. Kotalkam pa se največ s svojimi prijatelji. Na pohodništvu si velikokrat oblečem jakno ali pa jopico. Jakno si takrat, ko je bolj hladno, jopico pa, ko je bolj toplo. Če mi je vroče, si jakno ali jopico zavežem okoli bokov. Ko je zunaj dež, ne hodimo zunaj s pohodništvom, saj smo mokri, če hodimo po dežju.

Rada hodim na pohodništvo, ker je zabavno in se nadihamo svežega zraka. Učiteljica Alenka, ki hodi z nami, včasih vzame iz svojega nahrbtnika čokolado. Pri pohodništvu veliko hodimo po gozdu in opazujemo naravo. Učiteljica nas včasih pelje na dobrovško igrišče in se tam igramo. Še posebej mi je pohodništvo všeč pozimi, saj je takrat sneg in se na snegu igramo in zabavamo. Ko je pomlad, je tudi lepo, saj vse cveti. Učiteljica je zelo zabavna in prijazna.

Ko hodim, imam nahrbtnik, v njem pa platenko vode.

Sara Langerholc, 4. a

Moj šport – standardni in latino plesi

Moji najljubši plesi so standardni in latino plesi. Najbolj mi je všeč, ko nosimo krilce. Za vsak nastop nosimo vsakič drugo majico in hlače. Hodim v Maribor v plesno šolo Pingi. Moji prvi učiteljici je ime

Saška, drugi pa Natalija. Moja druga dva učitelja sta Aljaž in Tine. Pri Saški in Tinetu plešemo valček, pri Aljažu in Nataliji pa latino ples.

Eva Brumen Košar, 2. a

Moj šport

Treniram nogomet, v šoli hodim na pohodništvo. Hodimo v okolici šole, medtem opazujemo naravo, hodimo po njivah in po različnih naravnih poteh. Hodim tudi na nogomet. Pri nogometu se zelo zabavamo. Treniram pri klubu NK Dobrovce, hodim v selekcijo U9. Moji vzorniki so trije: Marcos Tavares, Luka Zahovič in Cristiano Ronaldo.

Filip Godec, 2. a

Moj šport

Rad hodim v planine. Tudi s šolo gremo na sprehod. Tudi jaz treniram en šport, in to je nogomet. Tudi v šoli igramo košarko. Ko je bila tekma Marjeta : Dobrovce, smo zmagali.

Jan Gojčič, 2. a

Moj šport

Treniram judo. Vadim judo v Hočah. Na sebi nosim kimono. Je prevezana z belim pasom. Jutri bom z Žigo in Lukom, ker bo judo.

Tei Levar, 2. a

Moj šport

Ob četrtkih imam pohodništvo, ob petkih pa imam plesne. Obe dejavnosti imam v šoli. Obe dejavnosti imam zelo rada. Pri

plesnih plešemo. K plesnim hodijo Lara, Eva, Kim, Ajda, Gaja, Tara in Eva. K pohodništvu hodi zelo dosti otrok.

Lijen Jaklin, 2. a

Moj šport

Rad imam nogomet in tudi judo. Moj vzornik pri nogometu je Lionel Messi. Treniram pri Rohutu, na začetku pa sem pri Dobrovcah. Želim igrati pri Barceloni. Rad imam tudi judo. Če bom pridno treniral, bom dobil belo-rumeni pas.

Luka Repič, 2. a

Moj šport

Moj najljubši šport je skakanje preko kolebnice. Znam skakati preko nje. Rada skačem naprej in nazaj. Rada povabim svoje prijatelje, da skačejo z mano. Včasih povabim svojo sestrico Dajano. Včasih kolebnica prestraši ptičke.

Emili Planinc, 2. a

Moj šport

Znam že skakati s kolebnico. Rada se igram z Julio za kužke in mi Julia meče žogo. Včasih imam odmor. Včasih se igram z Zojo za konje in veliko tekam in ko tekam, "ruži".

Dajana Planinc, 2. a

Moj šport

Moj najljubši šport je plavanje. Na plavanju se najraje spustim po toboganu. Tam rada tekmujem z atijem. Rada plavam naprej in nazaj. Na plavanje rada povabim

tudi prijatelje ali prijateljice, ker se lahko škropimo, tekmujemo, skačemo in skačemo na skakalnici. Zdaj sem vesela.

Lara Šprah, 2. a

Moj šport

Hodim k pohodništvu. Hodimo v okolici šole. Na ta način se učimo o naravi. Obute imam teniske in oblečeno jakno. Večkrat vidimo živali. Najbolj všeč mi je, ko gremo na dolg pohod. To mi je všeč zaradi tega, ker rada hodim. Z nami hodi učiteljica Alenka.

Špela Gregorič, 2. a

Moj šport

Moj šport je nogomet. Rada igram nogomet. Igram za klub Dobrovce. Sem zelo vesela, da sploh lahko igram nogomet s prijatelji. Zelo hitro smo začeli igrati s starejšimi. V nogometu sem zelo dobra. Imam tudi sošolca Filipa in se najbolje razumeva. Najbolj ponosna sem, ko dam gol. Tudi ati je zelo vesel. Nočem se nikoli poškodovati.

Julia Kraljić, 2. a

Moj šport – telovadba

Ob torkih hodim z mamico na telovadbo. Na njo hodijo največ odrasli, včasih pa tudi kakšni otroci. Telovadba traja eno uro. Malo je naporna. Delamo veliko zanimivih stvari. Medtem ko delamo, poslušamo tudi glasbo.

Delamo pa: tečemo na mestu, delamo posebne počepe, tako da ostane čisto majhen prostor med nogami, in veliko

drugih stvari. Dvigujemo tudi uteži. Z utežmi delamo enake vaje kot brez uteži. Imamo tri ali več odmorov. Pri vsakem sem utrujena. Ko pridem domov, me vse boli.

V šoli imam še eno dejavnost. To je pohodništvo. Hodimo v okolici šole. Včasih se posladkamo. Pohodništvo je ob četrtkih.

Lora Karakaš Korošec, 2. a

Pohodništvo

Pri pohodništvu hodimo včasih dolgo pot, včasih pa kratko. Pohodništvo je šolska dejavnost. Prijavila sem se, ker rada hodim na pohode. Obuta sem v pohodne čevlje in oblečena v mavrično bundo. Rada hodim, ker se razgibam in ker se pogovarjamo, smejimo, tekamo in včasih tudi igramo.

Zoja Žvajkar, 2. a

Balet

Moj šport je balet. Na baletu imamo oblečene kratke oblekice. Učiteljici baleta je ime Eva. Moja najboljša prijateljica je Lorina. Rada hodim, ker plešemo. Obute imam baletne balerinke. Preden začnemo, pojemo čokolado za energijo.

Ana Videčnik, 2. a

Pohodništvo

Na pohodništvu mi je všeč, ker spoznavam dosti novih poti, rastlin in zanimivosti. V toplih dneh imam navadno majico in navadno trenerko. Na pohodništvu imam prijatelje in bratranca. Rad hodim zaradi tega, ker se razgibam, in zaradi svežega zraka. Tam se igramo, tekmujemo in se

zabavamo. Najbolj mi je všeč, ko gremo na dobrovško igrišče. Pohodništvo imamo v četrtek.

Miha Silič, 3. a

Moj najljubši šport – trampolin

Doma imam trampolin. Veliko sem na njem. Moj bratranec Maj je z mano tudi velikokrat. Na trampolinu lahko igram tudi veliko iger z žogo in brez nje. Imam veliko prijateljev, ki jim je trampolin tudi všeč. Z njimi se igram izmišljene igre. Skočim zelo visoko. Trampolin me odbije visoko v zrak. Največkrat si jaz izmislim igro. Igramo se tudi igre, ki so si jih drugi izmislili. Vse igre so vsem zelo všeč. Včasih igre niso tako dobre – takrat si izmislimo novo. Lahko so na trampolinu tudi druge igrače. Na trampolinu se lahko igramo tudi druge igre. Igramo se toliko iger, da jih ne znam naštet, a kljub temu nismo samo na trampolinu.

Tit Planinšek, 2. a

Moj šport – judo

Pri športu judo se mečeš, se učiš padcev in tako naprej. Judo izhaja z Japonske, a zdaj ga pozna že ves svet. Zelo rad ga treniram. Sem začetnik in imam beli pas. Mojstrski pas je črni. Oblečeno imamo kimono in hlače iz lana. Kimone so lahko bele in modre. Moja prijatelja z juda sta moja sošolca Tei in Gal. Dobil sem že bronasto medaljo. Judo šport je zelo težki. Moj najboljši met je O-goshi.

Žiga Slemenjak, 2. a

Plesni

Ko v petek pridem v šolo, grem na plesne vaje. Uči me učiteljica, ki je tudi mamina prijateljica. Všeč mi je, ker se na začetku in na koncu igramo različne igrice. Vedno se razgibamo. Naučili smo se veliko plesov.

Eva Gregorič, 2. a

ODBOJKA – STAREJŠE DEKLICE **Predtekmovanje za prvaka obmariborskih šol**

V sredo, 12. 12. 2018, so se učenke pomerile na predtekmovanju za prvaka obmariborskih šol v odbojki. Šolo so zastopale naslednje učenke: Eva Imenšek, Aneja Martan, Stela Simanić, Nika Pleteršek, Lina Dragšič, Julija Sagadin, Ornela Kryeziu, Emanuela Štrucl Rojko, Urška Trafela in Mischel Flinčec.

Rezultati:

OŠ Mikavž : OŠ Lenart = 0 : 2 (17 : 25; 8 : 25)

OŠ Miklavž : OŠ J. G. Ruše = 1 : 2 (25 : 23; 11 : 25; 6 : 15)

OŠ Fram : OŠ J. G. Ruše = 2 : 0

OŠ Fram : OŠ Lenart = 2 : 0

OŠ Lenart : OŠ J. G. Ruše = 2 : 0

Našim učenkam se kljub borbeni igri in dobrim potezam ni uspelo uvrstiti v finale območnega prvenstva. Čestitamo jim za 4. mesto v skupini.

MALA ODBOJKA – MLAJŠE DEKLICE

Predtekmovanje za območnega prvaka obmariborskih šol

V ponedeljek, 15. 4. 2019, smo se z učenkami pomerile na predtekmovanju za območnega prvaka v mali odbojki za deklice. Šolo so zastopale naslednje učenke: **Daša Kirbiš, Gaja Kirbiš, Ana Smiljan** (7. razred), **Paulina Kaučič, Lana Derčaj, Mia Jeza, Ana Marija Kršljin Stojič, Zala Silič, Zoja Roderger, Špela Leich, Manca Umek** in **Elena Totaj** (6. razred).

Rezultati:

OŠ Miklavž : OŠ Duplek = 2 : 0 (25 : 3, 25 : 5)

OŠ Miklavž : OŠ Fram = 1 : 2 (20 : 25, 25 : 19, 20 : 2 5)

OŠ Miklavž : OŠ J. G. Ruše = 1 : 2 (15 : 25, 25 : 17, 16 : 25)

Končni vrstni red:

1. mesto – OŠ Fram
2. mesto – OŠ J. G. Ruše
- 3. mesto – OŠ Miklavž**
4. mesto – OŠ Duplek

Naše učenke so bile najmlajše. Dosegle so 3. mesto in izpadle iz nadaljnega tekmovanja. Čestitke vsem za borbenost in dobre poteze!

Še nekaj utrinkov s tekmovanja ...

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

Vrsta tekmovanja: **NOGOMET** - STAREJŠI PIONIRJI 2004 in mlajši

OBCINSKO PRV. obmariborske šole - igrano v DRAS centru, v čet 29.11.2018

OŠ MIKLAVŽ	: OŠ SLADKI VRH	2 : 1
OŠ MIKLAVŽ	: OŠ ŠENTILJ	0 : 0
OŠ ŠENTILJ	: OŠ SLADKI VRH	1 : 0

OBCINSKO PRV. - FINALE obmariborske šole - igrano v DRAS centru, v tor 11.12.2018

	OŠ STARŠE	OŠ DUPEK	3 : 1	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Starše 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Selnica 4. OŠ Šentilj
	OŠ HOČE	OŠ ŠENTILJ	0 : 1	
	OŠ SELNICA	OŠ RACE	4 : 2	
	OŠ MIKLAVŽ	OŠ RUSE	3 : 0	
1. polfinale	OŠ STARŠE	OŠ ŠENTILJ	2 : 2, 4 : 3 po penalih	
2. polfinale	OŠ MIKLAVŽ	OŠ SELNICA	1 : 1, 3 : 2 po penalih	
za 3. mesto	OŠ SELNICA	OŠ ŠENTILJ	2 : 1	
FINALE	OŠ STARŠE	OŠ MIKLAVŽ	4 : 1	

PODROČNO PRV. - igrano v DRAS centru, v čet 18.12.2018

polfinale	OŠ B. POLANČ	OŠ STARŠE	2 : 0	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ D. Kobala 2. OŠ B. Polanč 3. OŠ Starše 4. OŠ Miklavž
polfinale	OŠ D. KOBALA	OŠ MIKLAVŽ	4 : 2	
za 3. mesto	OŠ STARŠE	OŠ MIKLAVŽ	5 : 1	
FINALE	OŠ D. KOBALA	OŠ B. POLANČ	3 : 2	

ŠOLSKA EKIPA: MUMEL Nejc, FRANCI Nik, FRANCI Jure, ČEH Kristjan, KEREP Patrik, REPNIK Vid, VARŽIČ Gašper, HEDL Aljaž, POGORELEC Matic, DELIĆ Ahmed, NADAREVIĆ Semir.
Vodja ekipe: KALEZIĆ Miro.

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

KOŠARKA - STAREJŠE DEKLICE 2004 in mlajše

FINALNI turnir OBČINSKEGA PRV. je bil odigran na OŠ Sladki Vrh, v čet, 10.11.2016 :

OŠ Sladki Vrh	OŠ Slivnica	41 : 7	KONČNI VRSTNI RED: 1. Sladki Vrh 2. OŠ Slivnica 3. OŠ Miklavž
OŠ Slivnica	OŠ Miklavž	37 : 19	
OŠ Sladki Vrh	OŠ Miklavž	44 : 14	

Šolska ekipa ST. DEKLIC:

MARTAN Aneja, LONČAR Veronika, ŠNEIDER D.
Melissande, ŽOKALJ Nika, SIMANIČ Stela,
GVARDJANČIČ Nina, NOVAK Neža, GROBOVŠEK Nuša,
POLANC Nastja, DRAGŠIČ Lina, SMILJAN Ana, KUNSTIČ
Tia, LEICH Špela, FLINČEC Michelle

Trener: KALEZIČ Miro**KOŠARKA** MLAJŠE DEKLICE rojene 2006 in mlajše

FINALNI turnir OBČINSKEGA PRVENSTVA je bil odigran v OŠ Slivnica, v sre 27.2.2019 :

OŠ Slivnica	OŠ Sladki Vrh	37 : 23	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Slivnica 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Sladki Vrh
OŠ Miklavž	OŠ Sladki Vrh	27 : 25	
OŠ Slivnica	OŠ Miklavž	35 : 11	

PODROČNO PRVENSTVO: turnir je bil igran v OŠ L. Štuklja, v čet 7.3.2019:

	OŠ Slivnica	OŠ L. Štuklja	31 : 16	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Slivnica 2. OŠ L. Pliberška 3. OŠ L. Štuklja 4. OŠ Miklavž
	OŠ L. Pliberška	OŠ Miklavž	26 : 14	
za 3. mesto	OŠ L. Štuklja	OŠ Miklavž	28 : 14	
Finale	OŠ Slivnica	OŠ L. Pliberška	38 : 23	

Šolska ekipa ML. DEKLIC:

SMILJAN Ana, GROBOVŠEK Nuša, VEKUŠ Nuša,
KUNSTIČ Tia, LEICH Špela, MARKO Manuela, GAŠI
Festina, SPORIŠ Zala, BERANIČ Veronika, ROKAVEC
Ana, KRŠLJIN STOJIC Ana Marija, ČANDER Veronika,
ŠPREM Nika, POČKAR Pia, ČELIČ Marina, GEREČNIK
Nuša. **Trener: Kalezič Miro.**

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** - STAREJŠI DEČKI 2004 in mlajši

OBČINSKEGO PRVENSTVO - finalni turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v čet. 8.11.2018:

OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	53 : 24	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Lovrenc 3. OŠ Šentilj
OŠ Lovrenc	OŠ Šentilj	38 : 37	
OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	37 : 23	

PODROČNO PRVENSTVO - finalni turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v sre 5.12.2018:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Tabor I	20 : 0	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ Lovrenc 3. OŠ B. Iliča 4. OŠ Tabor I
Polfinale	OŠ Lovrenc	OŠ B. Iliča	28 : 26	
Za 3. mesto	OŠ B. Iliča	OŠ Tabor I	20 : 0	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Lovrenc	39 : 25	

DRŽAVNO PRV. ¼ FINALE - turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v čet 10. 1. 2019:

OŠ Miklavž	OŠ Neznanih talcev DRAVOGRAD	48 : 28	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ NT Dravograd 3. OŠ GŠ Velenje
OŠ GŠ Velenje	OŠ Neznanih talcev DRAVOGRAD	18 : 32	
OŠ Miklavž	OŠ GŠ Velenje	37 : 10	

DRŽAVNO PRV. ½ FINALE - turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v tor 5. 2. 2019:

OŠ Miklavž	OŠ Slovenska Bistrica	59 : 24	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Miklavž 2. OŠ KDK Šoštanj 3. OŠ Slovenska Bistrica
OŠ KDK Šoštanj	OŠ Slovenska Bistrica	39 : 36	
OŠ Miklavž	OŠ KDK Šoštanj	42 : 22	

DRŽAVNO PRV. FINALE DIVIZIJE VZHOD - igrano na OŠ Miklavž, v pet 22. 3. 2019:

OŠ Miklavž	OŠ Domžale	42 : 50
OŠ Poljčane	OŠ Šmarje pri Jelšah	59 : 49
OŠ Domžale	OŠ Šmarje pri Jelšah	74 : 52
OŠ Miklavž	OŠ Poljčane	49 : 42

Na finalni turnir državnega prvenstva sta se uvrstili OŠ Domžale in OŠ Miklavž

FINALNI TURNIR DRŽAVNEGA PRVENSTVA - igrano na OŠ Miklavž, v sre 3. 4. 2019:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Vrhovci, Lj	29 : 57	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Vrhovci, Lj 2. OŠ F. Bevka, Lj 3. OŠ Miklavž 4. OŠ Domžale
Polfinale	OŠ F. Bevka, Lj	OŠ Domžale	62 : 48	
Za 3. mesto	OŠ Miklavž	OŠ Domžale	50 : 49	
Finale	OŠ Vrhovci, Lj	OŠ F. Bevka, Lj	67 : 28	

Šolska ekipa st. dečkov 2004:

BRUNEC Miha, BRUNEC Tilen, MARTAN Alen,
KAUČIČ Žan, MEŠKO BLAŽ, URBAS Nik, ROMIH Staš,
IVANČIČ Nik, KURNIK Nejc, CELČER Žan, ŽALEK Matic,
DROŽDEK Lan, KARIČ Enis, PLOŠINJAK Tadej.

Trener ekipe: KALEZIČ Miro in ADORJAN Grega

ČESTITKE ZA OSVOJENO 3. MESTO V DRŽAVI !

POROČILO O TEKMOVANJIH V ŠOLSKEM LETU 2018/2019

Vrsta tekmovanja: **KOŠARKA** MLAJŠI DEČKI rojeni 2006 in mlajši

OBCINSKEGO PRVENSTVO – finalni turnir je bil odigran na OŠ Miklavž, v čet, 7.2.2019:

Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ Sladki Vrh	32 : 12	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Šentilj 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Sladki Vrh 4. OŠ Ruše
Polfinale	OŠ Šentilj	OŠ Ruše	57 : 10	
Za 3. mesto	OŠ Sladki Vrh	OŠ Ruše	27 : 16	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	23 : 40	

PODROČNO PRVENSTVO: finalni turnir je bil odigran na OŠ Šentilj, v sre 6.3.2019:

Polfinale	OŠ Šentilj	OŠ B. Ilica	51 : 19	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Šentilj 2. OŠ Miklavž 3. OŠ B. Ilica 4. OŠ P. Voranca
Polfinale	OŠ Miklavž	OŠ P. Voranca	34 : 20	
Za 3. mesto	OŠ B. Ilica	OŠ P. Voranca	29 : 27	
Finale	OŠ Miklavž	OŠ Šentilj	24 : 40	

DRŽAVNO PRV. ¼ FINALE - 3. SKUPINA: igrano v OŠ Artiče, v tor 26.3.2019:

OŠ Artiče	OŠ Prebold	14 : 49	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Prebold 2. OŠ Miklavž 3. OŠ Artiče
OŠ Miklavž	OŠ Prebold	28 : 45	
OŠ Miklavž	OŠ Artiče	35 : 19	

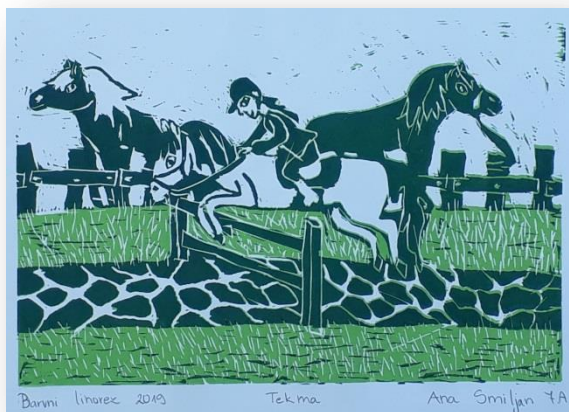
V polfinale Državnega prvenstva se je uvrstila OŠ Prebold

Šolska ekipa ml. dečkov 2006:

MARTAN Rene, IVANČIČ Nik, LAMPRET Luka,
BREZNIK Anej, ČIŽIČ Maj, KALŠEK Leon, VEGAN Tinej,
KEREP Patrik, BANDUR Rikardo, PREŠEREN Anej,
GVARDJANČIČ Jakob, KORES Matevž, LOVRENČEC Jakob,
LAH GEISLER Lian.

Trener: KALEZIČ Miro.

Ana Smiljan, 7. a

Filip Gračner, 7. b

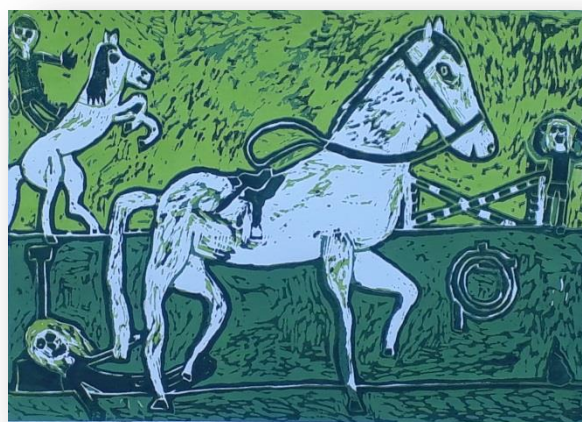
Veronika Beranič Ferk, 7. c

Veronika Beranič Ferk, 7. c

Anej Breznik, 7. c

Zoja Škoflanc, 7. b

REZULTATI TEKMOVANJA ZELENO PERO

Šolsko tekmovanje je potekalo v četrtek, 11. 2. 2019. Udeležili so se ga učenci od 6. do 9. razreda.

Bronasto priznanje je osvojilo deset učencev.

6. razred: Mia Jeza, Ana Marija Kršljin Stojić, Filip Pirc, Neja Györek

7. razred: Jakob Kršljin Stojić, Vanesa Muršec, Kalista Krajnc, Veronika Beranič Ferk

9. razred: Urša Tušek, Lora Žavrlan

Državno tekmovanje je potekalo v četrtek, 11. aprila. Srebrno priznanje so osvojili štirje učenci.

6. razred: Zala Silič

7. razred: Ana Smiljan, Matija Petek, Nika Žnidarič

Mentorici: *Janja Draškovič in Marija Kolarič*

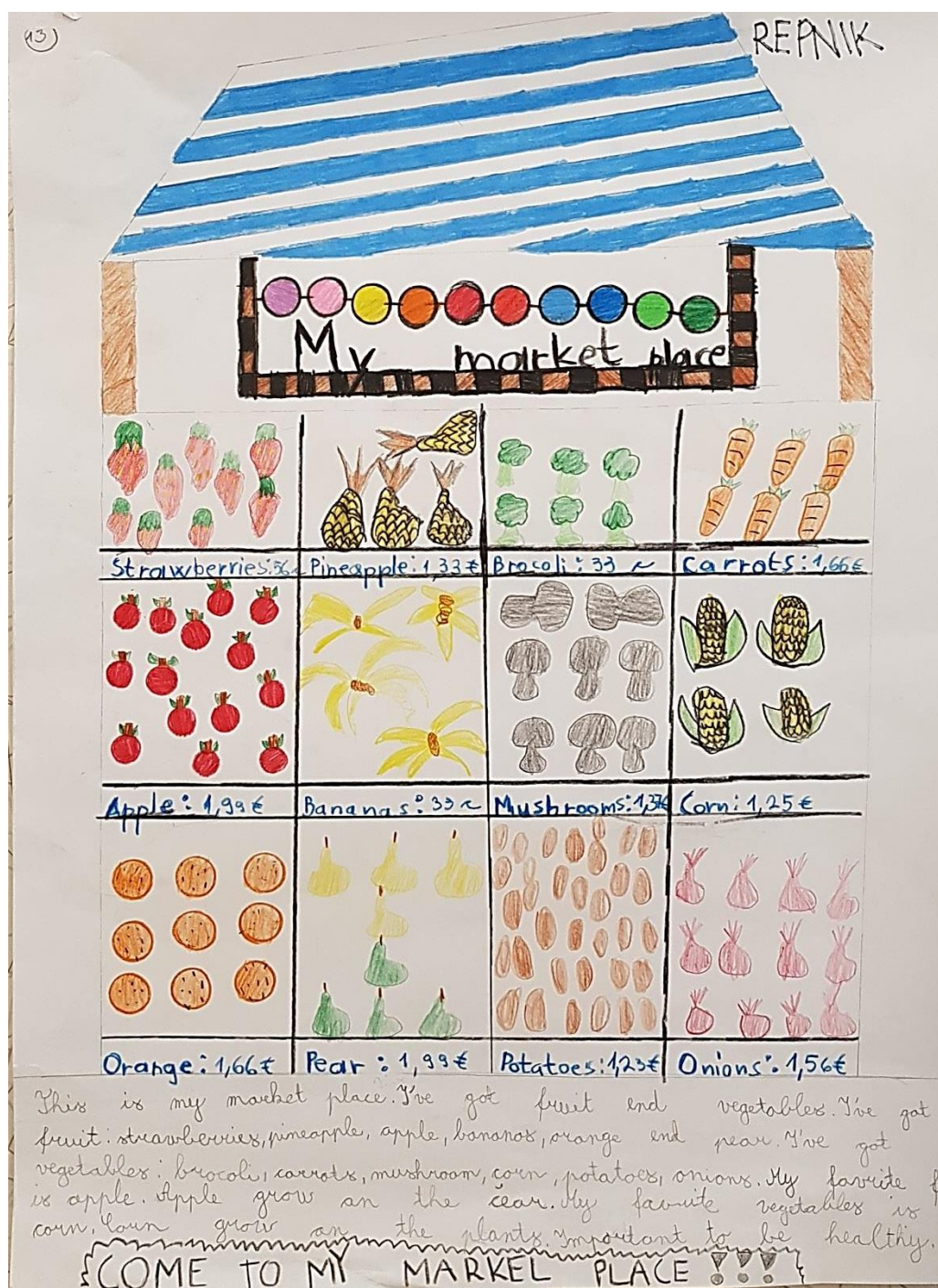

This is my market place.
 I've got fruit and vegetables.
 I've got fruit: bananas, watermelon
 apples and pears.
 I've got vegetables: tomatoes,
 lettuce, corn and peas.
 My favorite fruit is apples. Apples
 grow on the tree. My favorite
 vegetables is a corn. Corns
 grow on plants.

**COME TO MY
MARKET PLACE!!!**

Nik Kokol, 4. a

Tia Repnik, 4. a

MY VILLAGE MIKLAVŽ

In Miklavž there is church, post office and one pharmacy. There are six Cafes and three playgrounds.

There is one school, one gas station and one health centre. We also have a Dentist, a Wedding salon, an insurance company. There is bakery and paper mill and one photo studio Panda. In Miklavž there are four hair dressers and two markets. In my village, there is an Ice cream shop and City hall.

Kevin Stojanac, 6. b

MY PERFECT WEEK

Mondays

on mondays
I play whit-
dogs.

Wednesdays

On Wednesdays
I watch TV.

Tuesdays

On Tuesdays
I go swimming.

Thursdays

On Thursdays
I sleep

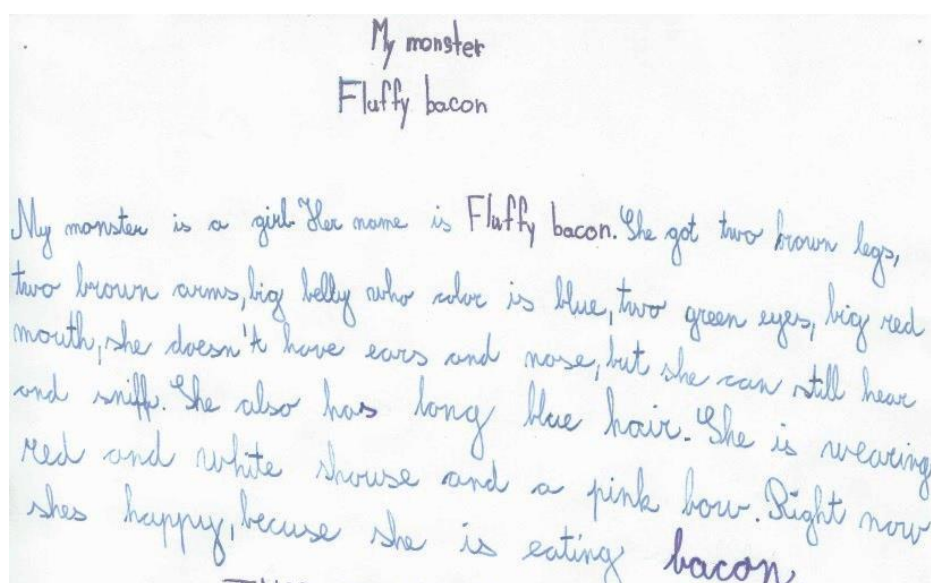

Lena Gračner, 4. a

My dream house

I dream about a big mansion. Around my house I would like to have a giant grass yard. As you enter the house, you see living room, dining room and a kitchen all in one big room. Living room would have a big comfortable couch, coffee table and a fireplace. On the fireplace there would be a big TV. Kitchen would be modern themed and white. There would be a lot of counters and a lot of cupboards. There would be also a kitchen island and a few bar stools on one side. Kitchen would also have all of the equipment a kitchen needs. Dining room would have a big long table and 8 chairs. All of the rooms would have big windows so it would be bright. Outside of the living room there would be a big patio with table, chairs, sofa and there would also be a big pool with a jacuzzi. Upstairs there would be my room with a big cosy bed, desk with a PC, TV, wardrobe, bookcase. I would also have a big balcony with a diving board into the pool. My bathroom would have a big luxury bathtub, toilet, and a sink. Upstairs there would also be a cinema room with a projector screen and 6 massage chairs. I would also have two spare rooms pretty much furnished the same way as my room but without a balcony though. In the basement I would have a party room with a dance floor and a bar. There would also be a gym with all of the equipment gym needs. There would also be a big garage. Whole house would be facing towards the sea. In my yard I would also have a tennis court and a volleyball court. Around the house and around the pool there would be palm trees and tropical plants

Bor Žunko, 6. b

Ema Korošec, 5. a

MY MONSTER

My monster is a girl and her name is Sally. She has got a small body with a small head, one leg, two arms, three eyes, four ears, one big mouth and short pink hair. She has not got a nose. She is wearing a pink dress with red hearts and also a pink shoe with red hearts. She is always happy but right now she's excited, because she's going on a birthday party. Her favourite colour is pink. She stands on her leg and she walks on her hands. Her eye colour is pink, her skin colour is yellow. She has got an eye bow on her hair. It's blue colour.

Lorina Reyes

My imagination house

In my house there is one bedroom, one kitchen, one bathroom, one dining room and one living room. I haven't got a basement but I have got an utility, too.

In the middle of the bedroom there is one big bed. On the left side of the bed there is a bookshelf and on the right side there is a big wardrobe. One long lamp is above the bed. Opposite the bed there is a picture of the sea.

In bathroom there is a toilet and next to it there are a shower and a bathtub. In the middle of the bathroom I have got a small rug. On the wall there is a mirror and under it there are two washbasins.

In the dining room I've got a massive TV and under it there is a play station. TV is between two bookcases. Opposite the TV there are a sofa and a massage armchair. In the middle there is a carpet and on it there is a coffee table.

In the kitchen there are two sinks and next to them, you can see is a counter. Between the fridge and the counter there is a cooker. Under the counter there are cupboards.

Next to kitchen there is a dining room. In the dining room there are many pictures of nature. There is a big table with six chairs. On the table there are flowers.

In utility I have got big desk with PC on it. In front of the desk there is a gaming chair. On the walls there is a big picture and next to it there is a bookshelf. On the floor there is a small rug. Next to the desk there is a chest of drawers.

Let's go out of the house. We definitely have a pool with a hot tub. I've got flowers and a vegetable garden, too. Maybe I get a tree house, too, but that what I got is more then enough.

Val Perko, 6. b

Lija Jaušnik, 7. b

Naja Trunk, 7. c

Liana Reyes, 8. b

Tinkara Kodrič, 8. b

Erih Partljič, 9. a

Nika Žokalj, 9. a

Melanie Štumperger, 9. a

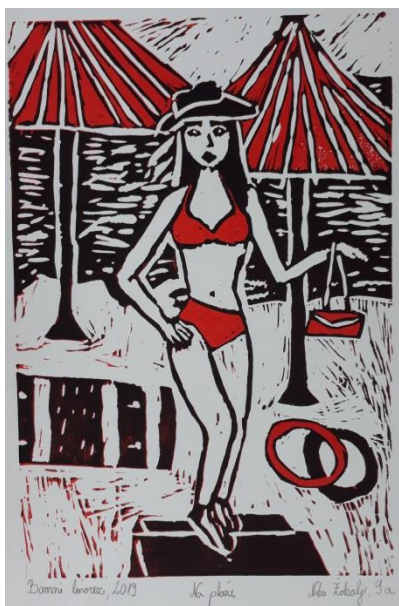
Aljoša Podkrajšek, 9. b

Matija Petek, 7. b

Maj Čižič, 7. b

Nika Žokalj, 9. a

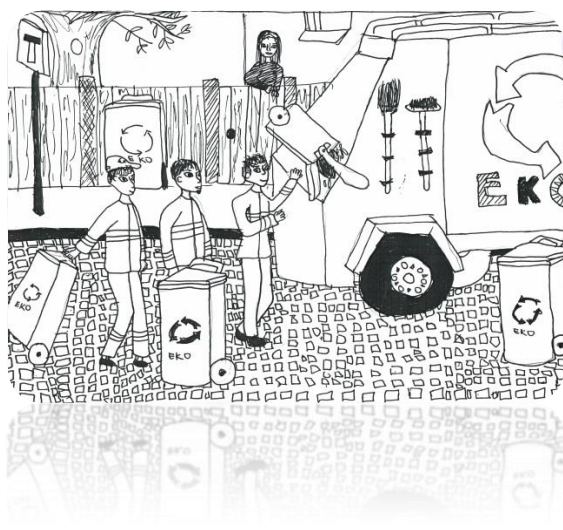
Neža Novak, 8. c

Nina Gvardjančič, 8. c

Mia Štiglic, 8. c

Ana Smiljan, 7. a

Neža Novak, 8. c

Špela Leich, 6. b

Neža Novak, 8. c

Mia Jeza, 6. b

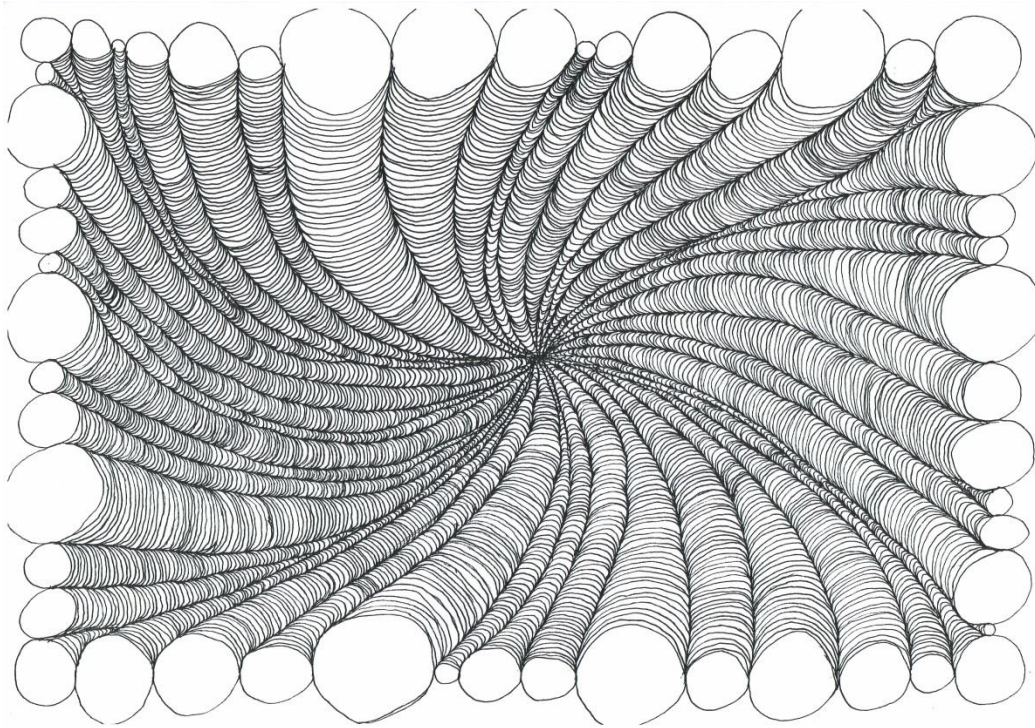
Tit Repnik, 6. b

Paulina Kaučič, 6. b

Lea Korošak, 6. c

Andy Premzl, 8. a

Pollution

by Lara Hozjan

Is it really that hard,
Just to change that part.
Where you are using things,
with plastic in everything?

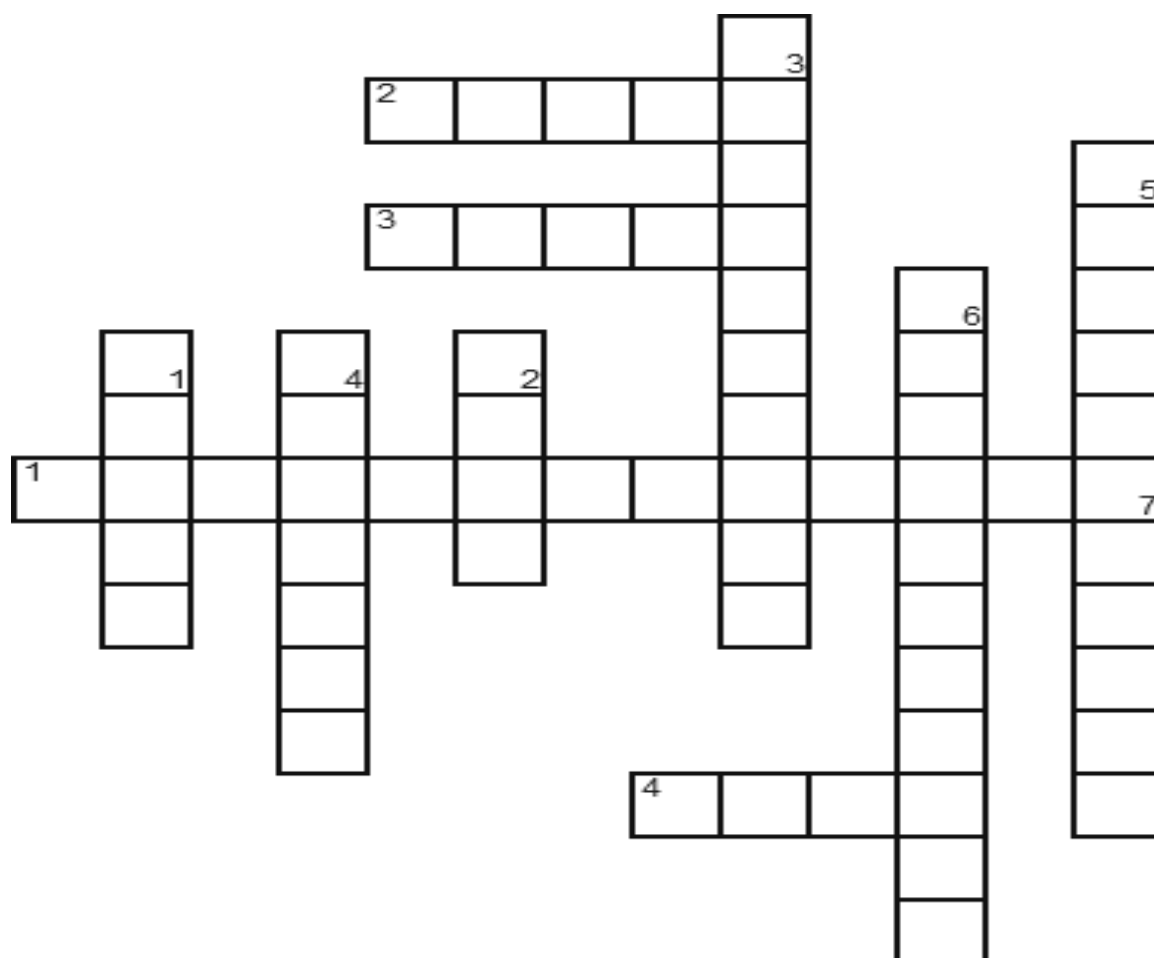
Plastic wraps and cups,
Bottles, bags and mugs.
How can you be that blind,
To our planet so unkind?

But if you ever think,
That this is not your thing.
You must always know,
You're preparing future generations home.

Put away your greed,
Buy only what you REALLY need.
I'm telling you with mirth,
Together we'll save the Earth.

Crossword

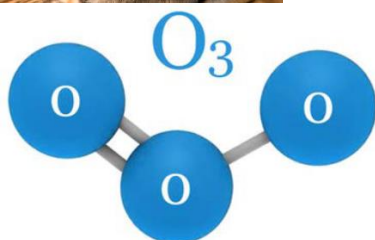

Across

1. cutting down trees for more land

2.

3.

4. A place where you live

Down

1. wide sea, e.g. Atlantic
2. you use it to move
3. international organization that takes care of nature
4. science about the environment
5. place, where you plant trees, flowers, vegetables, usually in the backyard
6. everything around us

7.

Lara Hozjan, 9. c

Diy straws

You will need:

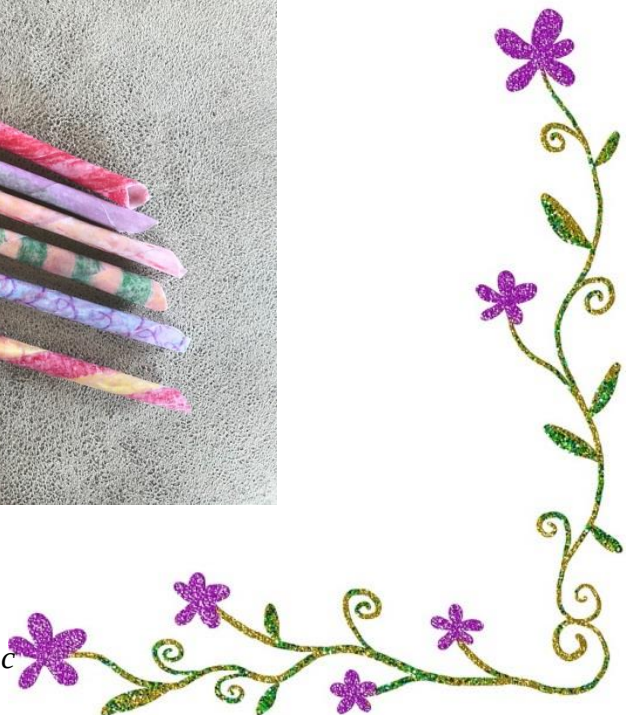
- Paper
- Scissors
- Wax or parafin
- Color pencils
- Non-toxic glue (I made it with flour and water)
- A Wooden stick

Instructions:

1. Take a strip of paper that is 4 cm wide, and draw a colorful pattern on it.
2. Use a wooden stick or plastic straw and place it on the paper diagonally, then wrap the paper around it and secure it with some glue.
3. After that melt wax on a double boiler (put a bowl with wax into a pot full of water and place it on a stove).
4. When the straws are dry, sink them into wax, then shake them to get rid of excess wax.
5. Allow them to dry.

Lara Hozjan, 9. c

MORJE

»Ati, kdaj gremo na morje?« »Ko bodo poletne počitnice.« »Kdaj bo to? Čez koliko dni?« »Ne vem. Naredi si koledar,« mu svetuje oče. Neučakani Benjamin naredi koledar in začne odštevati. Nekega dne gre družina Peričnik na morje. Tam je Benjamin spoznal veliko prijateljev.

Žiga Slemenjak, 2. a

Vanesa Muršec, 7. a